

Besluit van Gedeputeerde Staten van Utrecht

Onderwerp	ontheffing Soortenbescherming Pre-SMP	Datum	23 november 2023
Zaaknummer	Z-PU-2023-001780	Team	Vergunningverlening Natuur en Landschap
Briefnummer	D-PU-2023-00021349	Van	Servicebureau
Uw referentie	-	Telefoonnr.	030 258 91 11
Ontvangstdatum	20 september 2023	E-mail	servicebureau@provincie-utrecht.nl
Bijlage	-		

Gemeente Eemnes heeft een aanvraag ingediend voor een ontheffing in het kader van de Wet natuurbescherming voor het onderdeel soortenbescherming. De aanvraag heeft betrekking op activiteiten in de woonkern van gemeente Eemnes (hierna: het plangebied) en heeft zaaknummer Z-PU-2023-001780.

1. Besluit

We hebben op basis van de Wet natuurbescherming en het Beleidskader Wet natuurbescherming provincie Utrecht 2017 besloten:

1. ontheffing te verlenen van de verbodsbepaling die genoemd is in artikel 3.1, tweede lid van de Wet natuurbescherming, voor zover dit betreft het opzettelijk beschadigen en/of vernielen van nesten en/of rustplaatsen van de gierzwaluw en huismus,
2. ontheffing te verlenen van de verbodsbepalingen die genoemd zijn in artikel 3.5, eerste, tweede en vierde lid van de Wet natuurbescherming, voor zover dit betreft het opzettelijk doden, opzettelijk verstoren, en beschadigen en/of vernielen van voortplantings- of rustplaatsen van de gewone dwergvleermuis, ruige dwergvleermuis, gewone grootoorvleermuis, meervleermuis, baardvleermuis, tweekleurige vleermuis, kleine dwergvleermuis en laatvlieger.

We verlenen de ontheffing voor de periode van twee jaar vanaf 23 november 2023, of tot zoveel eerder als een gebiedsgerichte ontheffing op grond van een Soortenmanagementplan (hierna: SMP) wordt verleend voor het gebied waarvoor de ontheffing geldt.

De verleende ontheffing is een pre-SMP. Dit is een tijdelijke gebiedsgerichte ontheffing die wordt verleend tijdens de onderzoeks- en opstelperiode voor een SMP, in afwachting van de ontheffingsverlening voor een SMP.

Aan deze ontheffing van de Wet natuurbescherming hebben we voorschriften en mitigerende en/of compenserende maatregelen verbonden. Deze voorschriften (bijlage 1) en de handreiking "de methodiek van het natuurvriendelijk isoleren" bijlage 4 moeten nageleefd worden en maken integraal onderdeel uit van deze ontheffing.

Hieronder kunt u lezen waarom we dit besluit genomen hebben.

2. Motivering van het besluit

2.1 Omschrijving van de aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het uitvoeren van het isolatiewerkzaamheden aan daken (binnenzijde en buitenzijde), spouwmuren, borstweringen, het aanbrengen van isolatiewanden aan de binnen- en buitenzijde van de muur en het plaatsen van zonnepanelen bij particuliere grondgebonden woningen binnen het plangebied. Andere gestapelde woningen, woningen in bezit van woningcorporaties of projectontwikkelaars vallen hier niet onder. De locatie van het plangebied is opgenomen in bijlage 3 van deze beschikking. De isolatiewerkzaamheden worden uitgevoerd in het kader van verduurzaming.

U vraagt ontheffing van de verbodsbepalingen genoemd in de artikelen 3.1 en 3.5 van de Wet natuurbescherming voor wat betreft de gierzwaluw (*Apus apus*), huismus (*Passer domesticus*), gewone dwergvleermuis (*Pipistrellus pipistrellus*), laatvlieger (*Eptesicus serotinus*), ruige dwergvleermuis (*Pipistrellus nathusii*), meervleermuis (*Myotis dasycneme*), baardvleermuis (*Myotis mystacinus*), tweekleurige vleermuis (*Vespertilio murinus*), gewone grootoorvleermuis (*Plecotus auritus*), kleine dwergvleermuis (*Pipistrellus pygmaeus*) (hierna: de gebouwbewonende vleermuissoorten), voor een periode van maximaal twee jaar, in te gaan vanaf 23 november 2023 tot het moment dat deze ontheffing wordt vervangen door een gebiedsgerichte ontheffing op grond van een SMP of de twee jaar voorbij zijn.

2.2 Gevolgde procedure

We hebben de aanvraag behandeld volgens hoofdstuk 5 van de Wet natuurbescherming en afdeling 4.1.1 van de Algemene wet bestuursrecht.

2.3 Toetsingskader

De gierzwaluw en de huismus zijn beschermd op grond van artikel 3.1 van de Wet natuurbescherming. De gebouwbewonende vleermuissoorten zijn beschermd op grond van artikel 3.5 van de Wet natuurbescherming.

2.4 Toetsing ontheffingsvoorwaarden

We kunnen de ontheffing voor de Wet natuurbescherming alleen verlenen als voldaan is aan elk van de volgende voorwaarden:

3. er bestaat geen andere bevredigende oplossing (alternatievenafweging);
4. er is een geldig wettelijk belang (belangenafweging);
5. de maatregelen leiden niet tot verslechtering van de staat van instandhouding van de gierzwaluw en huismus en er wordt geen afbreuk gedaan aan het streven de populaties van de gebouwbewonende vleermuissoorten in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan (ecologische beoordeling).

Hieronder leest u de toetsing en conclusies op deze voorwaarden.

a) Alternatievenafweging

Omschrijving van de alternatieven

U heeft onderzocht of er redelijke alternatieven zijn voor de verduurzaming van de particuliere grondgebonden koopwoningen. Er is voor de betreffende werkzaamheden een afweging gemaakt van andere bevredigende oplossingen voor locatie, werkwijze, planning en inrichting.

Locatie

Verduurzaming van particuliere woningen kan niet elders gerealiseerd worden, omdat elk verduurzamingsproject per definitie locatiegebonden is. Bovendien moeten op alle andere locaties ook vergelijkbare werkzaamheden worden uitgevoerd ten behoeve van de energietransitie. Het enige alternatief voor de energietransitie is 'niets doen', of als tussenvorm 'minder doen', maar dit is niet het doel van de energietransitie. Er is daarom geen alternatieve locatie mogelijk voor het verduurzamen van particuliere woningen.

Werkwijze

De gemeente werkt samen met de Regio Amersfoort aan de Regionale Energie Strategie (RES) en heeft in 2021 haar Transitievisie Warmte vastgesteld en is verplicht de verduurzaming van particuliere woningen te stimuleren. De gemeente Eemnes heeft geen andere werkwijze voor particulieren tot haar beschikking dan werken conform de methodiek van het pre-SMP en het daarbij behorende natuurvriendelijk isoleren. De gebruikelijke onderzoeks- en ontheffingsplicht is redelijkerwijs niet uitvoerbaar voor particulieren. De kosten zijn hiervoor veel te hoog. Met de door de provincie Utrecht ontwikkelde methodiek zal worden voorkomen dat dieren opzettelijk worden gedood en worden veel alternatieve voorzieningen gerealiseerd. De particuliere en gemeentelijke compensatie samen wordt verondersteld voldoende te zijn om de populaties in een gunstige staat van instandhouding te behouden of te krijgen. De gebruikelijke onderzoeks- en ontheffingsplicht zal bij particulieren niet of nauwelijks worden nageleefd, met grote schade aan de populaties tot gevolg. Werken conform de pre-SMP methodiek zien wij als het meest bevredigende alternatief.

Fasering

Om geen onaanvaardbare aantasting van de staat van instandhouding van de beschermde soorten toe te staan wordt het aantal deelnemende woningen dat de komende twee jaar zowel per fase als per CBS-buurt mag isoleren begrensd. Op die manier wordt de fasering van de aantasting geborgd.

Conclusie alternatievenafweging

Gezien het bovenstaande zijn er geen redelijke alternatieven waarbij er minder negatief effect op de beschermde soorten optreedt en de doelstellingen van de ruimtelijke ingreep worden bereikt. In de huidige situatie worden er door particulieren nauwelijks maatregelen getroffen voor de aangevraagde soorten. Om zoveel mogelijk te voorkomen dat bij de uitvoering van energietransitie beschermde soorten worden gedood en hun nesten en verblijfplaatsen niet gecompenseerd verloren gaan is deze aanpak, naar ons oordeel, de meest bevredigende oplossing. Er wordt voldaan aan deze voorwaarde voor een ontheffing in het kader van de Wet natuurbescherming voor het onderdeel soortenbescherming.

b) Belangenafweging

Omschrijving van het belang

We toetsen of de ruimtelijke ingreep nodig is op grond van een erkend belang zoals is vastgelegd in de Wet natuurbescherming.

Voor de gierzwaluw en huismus heeft u de ontheffing aangevraagd op grond van het belang genoemd in artikel 3.3, vierde lid, onder b, aanhef en onder 1, van de Wet natuurbescherming: "In het belang van de volksgezondheid of de openbare veiligheid".

Voor de gebouwbewonende vleermuissoorten heeft u de ontheffing aangevraagd op grond van het belang genoemd in artikel 3.8, vijfde lid, onder b, aanhef en onder 3, van de Wet natuurbescherming: "In het belang van de volksgezondheid, de openbare veiligheid of andere dwingende redenen van groot openbaar belang, met inbegrip van redenen van sociale of economische aard en met inbegrip van voor het milieu wezenlijke gunstige effecten".

U vraagt ontheffing voor werkzaamheden vanwege verduurzaming van particuliere grondgebonden woningen. In de aanvraag heeft u het belang van de ruimtelijke ingreep onderbouwd.

Algemene afspraken over verduurzaming door renovatie

In het Klimaatverdrag van Parijs hebben 195 landen afgesproken in 2050 de stijging van de gemiddelde wereldtemperatuur beperkt te hebben tot ruim onder 2 graden Celsius, en zo mogelijk 1,5 graden Celsius. In Nederland zijn afspraken gemaakt in het Energieakkoord van 2013 en in het Klimaatakkoord van 2019. In het Energieakkoord is afgesproken dat alle burgers in 2050 in een energieneutraal huis wonen.

Het doel van het nationale Klimaatakkoord is in Nederland 49% minder broeikasgassen uit te stoten in 2030 in vergelijking met 1990. Om dit doel te bereiken, hebben bedrijven, maatschappelijke organisaties en overheden in het nationale Klimaatakkoord maatregelen en afspraken vastgelegd. Onder andere over de verduurzaming van 1,5 miljoen bestaande woningen voor 2030 volgens een wijkgerichte aanpak. Om deze doelstelling te kunnen bereiken, is grootschalige renovatie van de bestaande woningen nodig.

Het verduurzamen van particuliere woningen is een onmisbaar onderdeel van de voorgenomen energietransitie. Op dit moment is het overgrote deel van het energiegebruik in Nederland afkomstig van fossiele bronnen. Om de klimaatdoelstellingen te halen is een transitie nodig naar andere energiebronnen. In het koersdocument Omgevingsvisie en het Coalitieakkoord "Nieuwe Energie voor

Utrecht" heeft de provincie de ambitie uitgesproken om uiterlijk in 2040 energieneutraal te zijn. De overstap op hernieuwbare energie is alleen mogelijk als de energiebehoefte voor verwarming drastisch lager wordt. Tegelijkertijd zijn duurzame verwarmingsmethoden zoals warmtepompen alleen inzetbaar in optimaal geïsoleerde gebouwen. Hiervoor moeten woningen dus veel beter geïsoleerd worden dan nu het geval is. Het verduurzamen van particuliere woningen is daarom een essentieel onderdeel van de energietransitie ter voorkoming van verdere klimaatverandering.

De geplande woningrenovaties waarin energiebesparing en andere energieprestatie-verbeterende maatregelen meegenomen zijn, zorgen voor een vermindering van het gebruik van fossiele brandstoffen. Dit leidt tot een verbeterde luchtkwaliteit.

De verduurzaming van bestaande woningen is daarom in het belang van de volksgezondheid.

Door klimaatverandering is niet alleen de volksgezondheid, maar ook de openbare veiligheid in het geding. In de "Nationale Veiligheid Strategie" van 2019 wordt klimaatverandering, in combinatie met de (versnelde) zeespiegelstijging, aangemerkt als een risico voor de samenleving. In Nederland vergroot klimaatverandering bijvoorbeeld het risico op overstromingen (vanuit zee en/of vanuit een rivier). In de "Rijksbrede Risicoanalyse Nationale Veiligheid" van het Analistennetwerk Nationale Veiligheid (2022) wordt beschreven dat klimaatverandering verschillende nationale dreigingen versterkt. Door klimaatverandering wordt de kans op weersextremen groter. Dit is bijvoorbeeld extreme neerslag, extreme hitte en extreme droogte. Dit zijn op zich al bedreigingen voor de nationale veiligheid, maar de extremen kunnen ook leiden tot verstoringen in de vitale infrastructuur, zoals de drinkwater-, elektriciteits- en telecomvoorzieningen. Verduurzaming heeft als doel de klimaatverandering te beperken. Daarom is verduurzaming ook in het belang van de openbare veiligheid.

Conclusie belangenafweging

Hiermee is voldoende onderbouwd dat de ruimtelijke ingreep nodig is voor volksgezondheid en openbare veiligheid. Door de werkwijze waarbij zoveel mogelijk rekening wordt gehouden met de aanwezige beschermde soorten, blijven de negatieve effecten beperkt. Nu middels de te gebruiken pre-SMP methodiek, naar ons oordeel, voldoende is geborgd dat de staat van instandhouding van de populaties van de betrokken soorten niet zal verslechteren zijn wij van mening dat het belang van de voorgenomen maatregelen zwaarder weegt dan het beschermingsbelang van (individuele exemplaren) van deze soorten.

Dit betekent dat het wettelijk erkend belang van de ruimtelijke ingreep aangetoond is. Er wordt voldaan aan deze voorwaarde voor een ontheffing in het kader van de Wet natuurbescherming voor het onderdeel soortenbescherming.

c) Ecologische beoordeling

Uitgevoerd onderzoek

De aanvraag ziet op een verzoek om een ontheffing op grond van de pre-SMP methodiek, zoals door ons vastgesteld op 22 februari 2022. Op basis van deze methodiek is, door middel van bureaustudie en modelmatig onderzoek, het plangebied onderzocht op de kans op aanwezigheid van beschermde soorten. Door het team Natuur en Landbouw van de provincie Utrecht is onderzocht welk effect de

ingreep heeft op aanwezige beschermde soorten. Deze toets is in bijlage 2 van deze beschikking gevoegd.

De aanwezigheid van beschermde soorten is voor het plangebied modelmatig berekend. Er is gekozen voor een beredeneerde populatie-inschatting op basis van bekende dichtheden van gierzwaluw, huismus en gebouwbewonende vleermuissoorten. Deze berekende aantallen gierzwaluwen, huismussen en gebouwbewonende vleermuissoorten zijn vervolgens vertaald naar aantallen en typen verblijfplaatsen die horen bij de berekende populaties. De geschatte populaties van de betreffende soorten zijn verdeeld over het totaal aan relevante gebouwen in het plangebied. Op basis van de populatieberekeningen is vervolgens berekend hoeveel paarverblijfplaatsen, zomerverblijfplaatsen en kraamverblijfplaatsen van gebouwbewonende vleermuissoorten, en hoeveel nestplaatsen van gierzwaluw en huismus horen bij die populatie. Vervolgens is de maximale aantasting van verblijfplaatsen berekend.

Aanwezige beschermde soorten en staat van instandhouding

Aan de hand van bureaustudie is vastgesteld dat in de gemeente Eemnes de soorten, gierzwaluw, huismus, gewone dwergvleermuis, laatvlieger, ruige dwergvleermuis, baardvleermuis en gewone grootoorvleermuis voorkomen. De aanwezigheid van kraamkolonies van de meervleermuis, kleine dwergvleermuis en tweekleurige vleermuis wordt in de gemeente Eemnes als onwaarschijnlijk beoordeeld, echter zijn verblijfplaatsen nooit geheel uit te sluiten.

De omvang van deze populaties in het plangebied is beschreven in de Toetsing Team Natuur en Landbouw (provincie Utrecht, 2023) en is terug te vinden in bijlage 2 van deze beschikking. De populatieberekeningen van de gemeente Eemnes zijn in combinatie met de aangeleverde GIS-informatie, ten aanzien van het vastgoed in de gemeente Eemnes verwerkt in twee tabellen waarin de verwachte ecologische aantasting is berekend.

Effect van de ruimtelijke ingreep op de aanwezige beschermde soorten

Ontheffing wordt gevraagd voor het isoleren van maximaal 30% van de particuliere grondgebonden koopwoningen met een energielabel C t/m G. Het gaat om 528 woningen van de in totaal 1.760 particuliere grondgebonden koopwoningen met een energielabel C t/m G in het plangebied. Dit is onderverdeeld in 10% in de eerste fase (176 woningen) en 20% in de tweede fase (352 woningen). De eerste fase loopt van november 2023 tot en met augustus 2024 en de tweede fase loopt van september 2024 tot en met uiterlijk november 2025.

Het effect van de ingreep in de gemeente Eemnes is getoetst door het Team Natuur en Landbouw en is uitgesplitst per soort terug te vinden in bijlage 2 van deze beschikking. Door de werkzaamheden worden nestlocaties van gierzwaluw en huismus en verblijfplaatsen van gebouwbewonende vleermuissoorten beschadigd of vernield. Verder worden de gebouwbewonende vleermuissoorten verstoord. Met de te treffen mitigerende maatregelen wordt het doden van vleermuizen zoveel mogelijk voorkomen maar dit kan, gelet op hun verborgen leefwijze, nooit volledig worden uitgesloten. Om deze reden wordt, voor deze situaties zekerheidshalve, ook ontheffing verleend van het verbod tot (opzettelijk) doden van gebouwbewonende vleermuissoorten.

Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van de verbodsbepalingen uit de Wet natuurbescherming. Ontheffing van de Wet natuurbescherming is daarom noodzakelijk.

Mitigerende (verzachtende) en compenserende (vervangende) maatregelen

U heeft mitigerende en compenserende maatregelen voorgesteld om de negatieve ecologische effecten van de werkzaamheden te beperken.

Afhankelijk van de werkzaamheden, rekening houdend met de vereisten van de handreiking “de methodiek van het Natuurvriendelijk isoleren” (bijlage 4), worden er voorafgaand of direct tijdens de werkzaamheden permanente alternatieve voorzieningen voor gierzwaluwen, huismussen en gebouwbewonende vleermuizen gerealiseerd per te isoleren woning.

Particuliere taakstelling

De particuliere verduurzaming dient conform de regels van “de Methodiek van het Natuurvriendelijk isoleren” (bijlage 4) plaats te vinden. Daarin is per ingreep (rekening houdend met het verschillende effect per ingreep) uitgewerkt welke voorschriften er gelden. Met het volgen van deze methodiek wordt het verstoren van broedende vogels of van vleermuizen zoveel mogelijk voorkomen. Ook de kans op het doden van (broedsel van) vogels of van vleermuizen wordt met het volgen van de regels geminimaliseerd.

Werkzaamheden met een potentieel negatief effect op de gebouwbewonende vleermuissoorten zijn in de kraamperiode, en deels ook in de winterperiode, niet toegestaan. Het natuurvrij maken van woningen, voorafgaand aan mogelijk schadelijke werkzaamheden, is bij alle woningen verplicht.

Verduurzamen van de particuliere woningen dient gefaseerd uitgevoerd te worden. In fase 1 (november 2023 – augustus 2024) mag er maximaal 10% van de woningen in een CBS buurt worden verduurzaamd. In de tweede fase (september 2024 – november 2025), als de essentiële verblijfplaatsen in beeld zijn, mag aanvullend tot maximaal 30% van de woningen per CBS-buurt worden geïsoleerd. Bij elke woning moeten permanente alternatieve voorzieningen worden aangeboden om het aanbod aan verblijfplaatsen op peil te houden.

Gemeentelijke compensatie:

Boven op de particuliere compensatie biedt de gemeente Eemnes een aantal voorzieningen aan. De gemeentelijke compensatie is verdeeld over een eerste fase en een tweede fase. De eerste fase betreft het compenseren van de aantasting die plaatsvindt voordat het onderzoek naar de kraamgroepen is afgerond. Dit is de blinde aantasting.

Eerste fase compensatie:

De gemeente zal zo snel mogelijk na ontheffingverlening, maar uiterlijk vóór 23 januari 2024, het benodigde aantal voorzieningen plaatsen die geschikt zijn als alternatieve kraamverblijfplaatsen voor de gebouwbewonende vleermuissoorten. Het compensatieplan met de uitwerking van de locaties van alternatieve verblijfplaatsen zal twee maanden na ontheffingverlening ingediend worden bij de provincie Utrecht.

De volgende voorzieningen zullen worden aangebracht vóór 23 januari 2024:

- 1 Drie voorzieningen als alternatieve kraamverblijfplaatsen voor de gewone dwergvleermuis;
- 2 Eén voorziening als alternatieve kraamverblijfplaats voor de laatvlieger;
- 3 Eén voorziening als alternatieve kraamverblijfplaats voor de baardvleermuis;

4 Eén voorziening als alternatieve kraamverblijfplaats voor gewone grootoorvleermuis.

Tweede fase compensatie:

Het is mogelijk dat binnen een straal van 100 meter van een kraamgroep in fase 1 dermate veel wordt geïsoleerd in, dat aanvullende compensatie noodzakelijk blijkt uit een ecologische beoordeling opgesteld door de gemeente Eemnes. Een compensatievoorstel wordt uiterlijk eind september 2024 aan de provincie Utrecht en de Regionale Uitvoeringsdiens (RUD) Utrecht voorgelegd.

De maatregelen die getroffen worden tijdens de uitvoering van het pre-SMP, borgen dat de staat van instandhouding van soorten niet verslechtert. Wij gaan akkoord met de voorgestelde maatregelen. In bijlage 1 van deze beschikking hebben wij extra maatregelen voorgeschreven om de negatieve effecten van de werkzaamheden verder te verzachten.

Conclusie ecologische beoordeling

In bijlage 2 van deze beschikking is de inhoudelijke analyse en toetsing van het effect van de verduurzaming voor de staat van instandhouding van de soorten uitgevoerd. Door het nemen van mitigerende en compenserende maatregelen tijdens de uitvoering van het pre-SMP leiden de ingrepen niet tot verslechtering van de staat van instandhouding van de populaties van de huismus en de gierwaluw en wordt geen afbreuk gedaan aan het streven de populaties van de gebouwbewonende vleermuissoorten in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

2.5 Conclusie toetsing aan de ontheffingsvoorwaarden

U heeft voldaan aan alle drie de voorwaarden voor een ontheffing van de Wet natuurbescherming voor het onderdeel soortenbescherming. Daarom verlenen we u ontheffing als bedoeld in artikel 3.3, eerste lid en artikel 3.8, eerste lid van de Wet natuurbescherming.

Aan deze ontheffing van de Wet natuurbescherming hebben we voorschriften en mitigerende en/of compenserende maatregelen verbonden. Deze voorschriften (bijlage 1) en de handreiking “de methodiek van het natuurvriendelijk isoleren” (bijlage 4) moeten samen nageleefd worden en maken integraal deel uit van deze ontheffing.

3. Aanvullende informatie

3.1 Inwerkingtreding van dit besluit en verzending van deze beschikking

Dit besluit treedt in werking vanaf het moment dat het aan u verzonden is.

De mededeling van dit besluit verschijnt binnen twee werkdagen na verzending ook op www.officielebekendmakingen.nl.

De provincie hecht veel waarde aan een goede samenwerking en bevordert dat de verschillende overheidsinstanties zo veel mogelijk gecoördineerd optreden. Informatie-uitwisseling is daarom belangrijk.

We verzenden deze beschikking aan de gemeente Eemnes en een afschrift van de beschikking aan de RUD Utrecht.

Intrekken ontheffing

De ontheffing kan conform artikel 5.4 van de wet (deels) worden ingetrokken indien:

1. 15 maanden na de datum van verzending van dit besluit de ecologische onderzoeken voor het SMP niet voor 90% zijn afgerond;
2. 18 maanden na de datum van verzending van dit besluit geen aanvraag om ontheffing op basis van een SMP is ingediend;
3. bij de toetsing van de aanvraag om een gebiedsgerichte ontheffing op grond van een SMP er geen zicht is op een positieve beschikking voor alle deelnemende buurten en betreffende soorten waarop het SMP zou moeten zien;
4. de voorschriften in deze ontheffing niet worden nageleefd.

3.2 Bezwaar indienen

Belanghebbenden kunnen bij Gedeputeerde Staten van Utrecht bezwaar indienen tegen dit besluit binnen zes weken na de verzenddatum van deze beschikking. De datum van ontvangst van het ondertekende bezwaarschrift bepaalt of het binnen deze termijn van zes weken valt. We raden u daarom aan zo snel mogelijk het bezwaarschrift in te dienen. U kunt op de volgende manieren een bezwaarschrift indienen:

1. Via het formulier "Bezwaar maken tegen een beslissing van de provincie". U vindt dit formulier op www.provincie-utrecht.nl.
2. Via een zelfgeschreven bezwaarschrift.

Print het ingevulde formulier of het zelfgeschreven bezwaarschrift, onderteken het met een "natte handtekening" en stuur het inclusief eventuele bijlagen per post naar:

Provincie Utrecht
t.a.v. de secretaris van de Awb-adviescommissie
Postbus 80300
3508 TH Utrecht

Aan de behandeling van een bezwaarschrift zijn geen kosten verbonden.

Let op: het indienen van een bezwaarschrift stelt de inwerkingtreding van het besluit niet uit. Vindt u het belangrijk dat een rechter met spoed kijkt naar de werking van het besluit, voordat Gedeputeerde Staten van Utrecht een beslissing nemen op uw bezwaarschrift? Dan heeft u de mogelijkheid om een voorlopige voorziening aan te vragen bij de rechtbank. Een voorlopige voorziening is een apart proces, naast het bezwaar. Het is een speciale maatregel zolang het bezwaar nog in behandeling is. De voorzieningenrechter kijkt in dat geval of er een spoedeisend belang is en komt met een uitspraak of de werkzaamheden op basis van het besluit wel of niet mogen starten of doorgaan. U moet op het moment dat u een voorlopige voorziening aanvraagt al wel een bezwaarschrift ingediend hebben. Het verzoek om een voorlopige voorziening stuurt u naar:

Voorzieningenrechter van de Rechtbank Midden-Nederland
Sector bestuursrecht
Postbus 16005
3500 DA Utrecht

Aan de behandeling van een voorlopige voorziening zijn kosten verbonden. Meer informatie hierover vindt u op www.rechtspraak.nl.

3.3 Andere ontheffingen, vergunningen of toestemmingen

Het kan zijn dat u voor uw project ook andere ontheffingen, vergunningen of toestemmingen nodig heeft op grond van andere wetten of verordeningen.

Heeft u een vraag over dit besluit? Neem dan contact op met het Servicebureau Domein Landelijke Leefomgeving via servicebureau@provincie-utrecht.nl en 030 258 91 11.

Wanneer u contact opneemt, geef dan het zaaknummer van de aanvraag door (dit zaaknummer vindt u bovenaan deze beschikking). Dan kunnen we u zo snel mogelijk helpen.

Hoogachtend,
Gedeputeerde Staten van Utrecht,
namens hen,

Teamleider Vergunningverlening Natuur en Landschap
Domein Landelijke Leefomgeving

Bijlage 1: Voorschriften bij de ontheffing

We hebben aan deze ontheffing de volgende voorschriften verbonden:

1.1 Algemeen

- 5 De ontheffing geldt binnen het plangebied (de woonkern van gemeente Eemnes), zoals weergegeven in bijlage 3 van deze beschikking.
- 6 Deze ontheffing geldt tot maximaal twee jaar of tot het moment dat er een gebiedsgerichte ontheffing op basis van een SMP is afgegeven, gerekend vanaf de ingangsdatum van dit besluit.
- 7 Binnen 15 maanden na de datum van verzending van dit besluit dienen de ecologische onderzoeken voor het SMP grotendeels te zijn afgerond.
- 8 Binnen 18 maanden na de datum van verzending van dit besluit dient een aanvraag voor een gebiedsgerichte ontheffing op basis van een SMP ingediend te zijn.
- 9 De ontheffing is alleen geldig voor woningen in particulier eigendom, voor zover het grondgebonden woningen betreft.
- 10 De ontheffing is van toepassing op de isolatie van daken, spouwmuren (inclusief borstwering), het isoleren van gevels zonder spouw en het plaatsen van zonnepanelen. Zonnepanelen op hellende daken zijn tot september 2024 enkel toegestaan op woningen waar ook wordt geïsoleerd. Vanaf september 2024 zijn zonnepanelen op alle woningen, zonder dat er ook geïsoleerd moet worden, toegestaan.
- 11 Aan het plaatsen van zonnepanelen is geen maximum aantal deelnemende woningen verbonden.
- 12 De ontheffing geldt voor maximaal 30% van het totaal aan grondgebonden woningen in particulier eigendom. Dit betreft een maximum van 528 deelnemende woningen. Deze 30% wordt gemeten per CBS-buurt. Per buurt mag het aantal woningen in fase 1 niet boven de 10% en in totaal niet boven de 30% komen.
- 13 Indien tijdens het SMP-onderzoek een kraamverblijfplaats van een vleermuissoort is vastgesteld, dient de gemeente de bewoner te wijzen op de aanwezigheid van de verblijfplaats. Bij die specifieke woning mag enkel worden geïsoleerd nadat door een ecologisch deskundige op het gebied van de desbetreffende vleermuissoort een werkwijze is bepaald waarbij de aantasting van de kraamverblijfplaats (zoveel mogelijk) wordt voorkomen.
- 14 De ontheffinghouder kan het gebruik van de ontheffing toestaan aan derden (ontheffinggebruikers) en aan in opdracht van de ontheffinghouder handelende (rechts-)personen. Zij houdt hiertoe een administratie bij.
- 15 De ontheffinghouder stelt de ontheffinggebruikers op de hoogte van de toepasselijke voorschriften. Zij blijft medeverantwoordelijk voor de juiste naleving van deze voorschriften in de ontheffing.
- 16 De ontheffinggebruiker stelt de ontheffinghouder direct op de hoogte indien bij het uitvoeren van de werkzaamheden andere beschermde soorten dan waarvoor ontheffing is verleend worden aangetroffen of andere handelingen, als bedoeld in voorschrift 6, noodzakelijk zijn en stopt met de uitvoering hiervan. De ontheffinghouder neemt vervolgens direct contact op met het Servicebureau van de provincie Utrecht (Archimedeslaan 6, postbus 80300, 3508 TH te Utrecht of servicebureau@provincie-utrecht.nl), waarna wordt bepaald welke vervolgacties er noodzakelijk zijn.

1.2 Meldingsplicht en registratie

- 17 De ontheffinggebruiker meldt de betreffende locatie waar werkzaamheden aan bij de ontheffinghouder via de ArcGIS webapplicatie "Particuliere na-isolatie onder het pre-SMP".

- 18 Bij de melding dient, binnen de gestelde termijn in “methodiek van het Natuurvriendelijk isoleren” zoals opgenomen in bijlage 4 van deze beschikking, fotobewijs toegevoegd te zijn waaruit blijkt:
 - 18.1 Dat de woningen natuurvrij zijn gemaakt;
 - 18.2 Dat de woningen natuurvrij zijn gemaakt door een bevoegd persoon;
 - 18.3 Welke alternatieve voorzieningen zijn gerealiseerd tijdens het natuurvrij maken.
 - 18.4 In geval van borstweringen dient er als alternatief voor het ‘natuurvrij maken’ een ‘vleermuisvrij-verklaring’ te zijn toegevoegd.
- 19 Het plaatsen van zonnepanelen dient zeven dagen voorafgaand aan de werkzaamheden te worden gemeld via de ArcGIS webapplicatie.
- 20 De ontheffinghouder controleert of fotobewijs onderdeel is van de melding. Zonder fotobewijs als bedoeld in voorschrift 14 mogen geen nadere werkzaamheden worden uitgevoerd.
- 21 De ontheffinghouder monitort of het aantal gemelde woningen per buurt in fase 1 niet boven de 10% en in fase 2 boven de 30% komt. Zij registreert bij welke adressen er gebruikgemaakt wordt van de ontheffing en deelt op verzoek deze registratie met de RUD Utrecht.
- 22 Indien de percentages uit voorschrift 17 zijn bereikt wordt het systeem afgesloten voor het doen van nieuwe meldingen. De ontheffinghouder doet hiervan mededeling bij Servicebureau van de provincie Utrecht.

Natuurvriendelijk isoleren

- 23 De isolatiewerkzaamheden vinden plaats conform de regels uit de “methodiek van het Natuurvriendelijk isoleren”, zoals opgenomen in bijlage 4 van deze beschikking.
- 24 Het natuurvrij maken dient te gebeuren onder begeleiding van een vleermuis- en vogeldeskundige (ecoloog) of door een daartoe bekwame medewerker van een isolatiebedrijf. Een medewerker van een isolatiebedrijf is bekwaam indien deze aantoonbaar deel heeft genomen aan de training ‘Natuurvriendelijk isoleren’.

Gemeentelijke compensatie

- 25 De door de ontheffinghouder te realiseren compensatie dient gedurende de looptijd van de ontheffing te worden gemonitord op gebruik. De resultaten hiervan dienen een maand voor het aflopen van de ontheffing te worden toegezonden aan de provincie Utrecht en de RUD Utrecht via handhaving-wnb@rudutrecht.nl. Vermeld hierbij het zaaknummer van de ontheffing.
- 26 Uiterlijk twee maanden na verzending van dit besluit dient een monitoringsplan toegezonden te worden aan de provincie Utrecht en de RUD Utrecht via handhaving-wnb@rudutrecht.nl waarin is uitgewerkt op welke manier de gemeentelijke voorzieningen worden gemonitord. Vermeld hierbij het zaaknummer van de ontheffing.
- 27 Het globale compensatieplan van fase 1, wordt uiterlijk eind januari 2024 bij provincie Utrecht ingediend.
- 28 Het definitieve compensatieplan van fase 1, met de uitwerking van de locaties van alternatieve kraamverblijfplaatsen, wordt uiterlijk eind september 2024 bij de provincie Utrecht ingediend.

Eerste fase:

- 29 Uiterlijk 23 januari 2024 dienen in de gemeente Eemnes drie kraamvoorzieningen te zijn gerealiseerd die qua kenmerken, en positionering geschikt zijn als alternatief voor kraamverblijfplaatsen van de gewone dwergvleermuis.
- 30 Uiterlijk 23 januari 2024 dient in de gemeente Eemnes één kraamvoorziening te zijn gerealiseerd die qua kenmerken en positionering geschikt is als alternatief voor

kraamverblijfplaatsen van de laatvlieger. Voor de laatvlieger is het niet toegestaan om kraamkasten toe te passen als alternatieve kraamverblijfplaatsen.

- 31 Uiterlijk 23 januari 2024 dient in de gemeente Eemnes één kraamvoorziening te zijn gerealiseerd die qua kenmerken en positionering geschikt is als alternatief voor kraamverblijfplaatsen van de baardvleermuis.
- 32 Uiterlijk 23 januari 2024 dient in de gemeente Eemnes één kraamvoorziening te zijn gerealiseerd die qua kenmerken en positionering geschikt is als alternatief voor kraamverblijfplaatsen van de gewone grootoorvleermuis.

Tweede fase

- 33 Na afronding van het onderzoek naar de kraamgroepen van vleermuizen dient te worden onderzocht of er in fase 1 verduurzamingsmaatregelen hebben plaatsgevonden binnen 100 meter van een gevonden kraamgroep. Zijn woningen binnen deze straal verduurzaamd, dan dient extra compensatie toegepast te worden en dient uiterlijk eind september 2024 een compensatieplan te worden voorgelegd aan de RUD via handhaving-wnb@rudutrecht.nl. Vermeld hierbij het zaaknummer van de ontheffing.

Bijlage 2: Toetsing Team Natuur en Landbouw

Provincie Utrecht
t.a.v. VVN

Onderwerp	Toetsing door Team NEL	Datum	16 november 2023
Zaaknummer	Z-PU-2023-001780	Team	Natuur en Landschap (NEL)
Briefnummer	-	Van	[REDACTED]
Uw referentie	-	Telefoonnr.	[REDACTED]
Ontvangstdatum	20 september 2023	E-mail	samenvoornatuur@provincie-utrecht.nl
Bijlage	Dichtheid- en kansberekening Pre-SMP vleermuizen en vogels gemeente Eemnes		

Geachte vergunningverleners,
Door middel van deze brief zenden wij onze definitieve toets vanuit Biodiversiteit in stad en dorp (BiSD), onderdeel van Team NEL. Onderliggende toets is gebaseerd op het vigerend Pre-SMP beleid wat is vastgesteld door Gedeputeerde Staten op 22 februari 2022 en aangepast op 22 september 2023 onder mandaat gedeputeerde Sterk, Natuur en Landbouw.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

Team NEL, BiSD
Biodiversiteit in stad en dorp
Domein Landelijke Leefomgeving

Dit bericht is digitaal verstuurd en daarom niet ondertekend

TOETSING DOOR TEAM NATUUR EN LANDBOUW

t.a.v. ontheffingsaanvraag zaaknummer Z-PU-2023-001780 van de gemeente Eemnes om een gebiedsgerichte ontheffing op grond van een pre-soortenmanagementplan met oog op de pre-SMP methodiek.

De gemeente Eemnes heeft besloten om een Pre-Soortenmanagementplan en Soortenmanagementplan te laten opstellen voor de woonkern van de gemeente Eemnes. Hiervoor heeft de gemeente op 20 september 2023 een ontheffing aangevraagd voor het isoleren van maximaal 30 procent van de te isoleren woningen in de gemeente Eemnes.

Overige verspreid liggende woningen in buitengebieden vallen buiten onderhavige pre-SMP ontheffing.

Team NEL heeft de aanvraag getoetst aan de indieningsvereisten zoals opgenomen in artikel 3.2.3 van de Beleidsregels Natuur en Landschap. Daarnaast heeft team NEL de aanvraag inhoudelijk getoetst aan de methodiek van het pre-SMP zoals vastgesteld op 22 februari 2022. Deze toetsing betreft een advies aan VVN ten behoeve van de ontheffingverlening.

Toets 1: Toetsing aan de indieningsvereisten van de beleidsregels:

De indieningsvereisten zoals opgenomen in artikel 3.2.3 van de BNL

Artikel 3.2.3 Gebiedsgerichte ontheffingen op basis van de pre-SMP-methodiek

1. *"Gedeputeerde Staten kunnen een gebiedsgerichte ontheffing op basis van de pre-SMP methodiek aan gemeenten verlenen voor uitsluitend de verduurzaming van grondgebonden woningen in particulier eigendom.*
2. *Een ontheffing als bedoeld in het eerste lid wordt slechts verleend indien:*
 - a. *De gemeente in een pre-Soortenmanagementplan beschrijft hoe het verlies aan kraamverblijfplaatsen door de gemeente wordt gecompenseerd, zoals beschreven in bijlage 4¹; en,*
 - b. *De verduurzaming zoals bedoeld eerste lid wordt uitgevoerd volgens de pre-SMP methodiek "natuurvriendelijk isoleren" voor verduurzamingswerkzaamheden, zoals beschreven in bijlage 4; en,*
 - c. *Is verzekerd dat gedurende de looptijd van de ontheffing als bedoeld in het eerste lid, een aanvraag voor een opvolgende gebiedsgerichte ontheffing op basis van een soortenmanagementplan wordt voorbereid."*

Toetsing aan de beleidsregels

De aanvraag voldoet aan de vereisten zoals vastgelegd in de beleidsregels t.a.v. de pre-SMP methodiek namelijk:

Ad 1: de aanvraag ziet uitsluitend op de verduurzaming van grondgebonden woningen in particulier eigendom in Eemnes. Het maximale percentage deelnemende woningen blijft onder de grens van 30% per CBS-buurt.

Ad 2: sub a: in het pre-Soortenmanagementplan wordt beschreven hoe het verlies aan kraamverblijfplaatsen door de particuliere verduurzaming door de gemeente wordt gecompenseerd.

Ad 2 sub b: de verduurzaming wordt uitgevoerd volgens de pre-SMP methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Ad 2 sub c: de gemeente heeft een aanbesteding gestart voor het SMP-veldonderzoek. Dit onderzoek wordt naar verwachting afgerond in oktober 2024. Een ontheffingsaanvraag binnen 24 maanden wordt daarmee voldoende verzekerd.

Conclusie:

Team NEL acht de aanvraag ontvankelijk omdat deze aanvraag voldoet aan de indieningsvereisten zoals vastgelegd in artikel 3.2.3 van de Beleidsregels Natuur en Landschap.

¹ Bijlage 4 is een bijlage van de BNL

Toets 2: Inhoudelijke analyse en toetsing van het effect van de verduurzaming, rekening houdend met de mitigatie en compensatie aan de staat van instandhouding op grond van de pre-SMP methodiek.

De aangevraagde pre-SMP ontheffing kan alleen worden verleend als de maatregelen niet leiden tot verslechtering van de staat van instandhouding van de gierzwaluw en de huismus en er geen afbreuk wordt gedaan aan het streven de populaties van de vleermuissoorten in hun natuurlijke verspreidingsgebied in een gunstige staat van instandhouding te laten voortbestaan.

In de pre-SMP methodiek wordt het effect van de aantasting op de staat van instandhouding deels modelmatig berekend. Hier worden zeven stappen doorlopen. Voor het opstellen van dit advies zijn voor de gemeente Eemnes de zeven stappen doorlopen. Voor de achtergrond en toelichting van de populatieberekening verwijzen wij naar de rapportage "Natuurvriendelijk isoleren van particulier woningen onder het pre-Soortenmanagementplan" en de daarbij behorende vastgestelde bijlagen.

De input voor de zeven stappen zijn:

- De populatieberekeningen van Viridis in de gemeente Eemnes ("Populatie inschatting en achtergronddocument gebouwbewonende vleermuissoorten" en "Populatie inschatting huismus en gierzwaluw");
- De GIS-data van de gemeente Eemnes;
- De verplichte particuliere compensatie conform de pre-SMP methodiek;
- De voorgestelde gemeentelijke compensatie zoals voorgesteld in het pre-SMP.

De populatieberekeningen voor Eemnes zijn door Ecologisch adviesbureau Viridis uitgevoerd. De populatie-berekeningen van Viridis zijn getoetst voorafgaand aan de vaststelling van deze berekeningen als onderdeel van de pre-SMP methodiek. Deze berekeningen worden niet nader meer getoetst.

De gemeente heeft GIS-informatie aangeleverd ten aanzien van het vastgoed in de woonkernen van Eemnes. Deze GIS-informatie is ingeladen in onze GIS-applicatie "Particuliere na-isolatie onder het pre-SMP".

De populatieberekeningen en de GIS-informatie zijn verwerkt in een Excel-tabel die de verwachte ecologische aantasting berekend. Deze tabel is bij dit advies gevoegd. Van de resultaten wordt hieronder verslag gedaan:

Aantal deelnemende woningen

De gemeente verwacht dat het SMP in het voorjaar van 2025 gereed is, en de kraamverblijfplaatsen begin augustus 2024 bekend zijn. Voor deze inschatting heeft de gemeente ecologisch adviesbureau Ecogroen ingeschakeld, waarbij reeds het najaar deel van het vleermuisonderzoek in 2023 uitgevoerd is. Ontheffing wordt gevraagd voor het isoleren van maximaal 30% van de te verduurzamen particuliere grondgebonden woningen. Van de in totaal 1.760 relevante particuliere grondgebonden woningen, betreft dit maximaal 10% in de eerste blinde fase (afgerond 176 woningen). En dit betreft 30% in de eerste en tweede fase, wat neerkomt op een totaal van afgerond 528 grondgebonden particuliere woningen in de gemeente Eemnes (tabel 1).

De waarschijnlijke aantal deelnemende woningen (rekening houdend met een energievouchers project) wordt geschat op 10%. Dit in verband met de beperkte beschikbaarheid van isolatiebedrijven door de vele isolatiewerkzaamheden in Nederland en omdat het overgrote deel van de woningen energielabel C heeft, waarbij verwacht wordt dat deze woningen redelijk goed geïsoleerd zijn. Met het aantal deelnemende woningen is de verwachte ecologische aantasting per woonkern en per soort te berekenen.

Tabel 1: overzicht resultaten modelberekening

Locatie	Relevante gebouwen voor paar- en zomerverblijfplaatsen	Relevante gebouwen voor kraamverblijfplaatsen met correctiefactor *	Relevante particuliere grondgebonden woningen voor paar- en zomerverblijfplaatsen	Relevante particuliere grondgebonden woningen voor kraamverblijfplaatsen met correctiefactor *
Eemnes	2.402	1.922	1.760	1.408

*Correctiefactor = uitgaande dat maximaal 80% van de relevante gebouwen en woningen geschikt is als kraamverblijfplaats

Verwachte en maximale ecologische aantasting

In de pre-SMP methodiek wordt zowel de *verwachte* ecologische aantasting als de (absolute) *maximale* aantasting berekend. De verwachte ecologische aantasting is op basis van de afgestelde parameters al 'worst case', maar voor de zekerheid is ook berekend wat de absolute maximale aantasting zou zijn (rekening houdend met de standaardafwijking in binomiale kansverdelingen). De maximale aantasting wordt weergegeven om te tonen wat de absolute worst-case-situatie zou zijn. De verwachte ecologische aantasting is het gemiddelde tussen de minimale en de maximale aantasting. De minimale aantasting wordt niet weergegeven, aangezien deze niet past bij het uitgangspunt de aantasting niet te willen onderschatten.

Mitigerende en compenserende maatregelen

Om de negatieve ecologische effecten van de werkzaamheden te beperken verplicht de pre-SMP-methodiek (verzachtende) en compenserende (vervangende) maatregelen. De particuliere isolatie dient conform de spelregels van het "Natuurvriendelijk isoleren" (zie bijlage 3) plaats te vinden. Daarin is per ingreep (rekening houdend met het verschillende effecten per ingreep) uitgewerkt welke gedragsregels er gelden. De gemeente Eemnes heeft aangegeven de particulieren op deze manier te willen laten isoleren. De gemeente zal deze methodiek actief bij de particulieren onder de aandacht brengen en er wordt op beperkt niveau gestart met een energievoucher pilot in de gemeente waarbij natuurvriendelijk isoleren standaard meegenomen wordt. De in de Eemnes actieve isolatiebedrijven worden op de hoogte gebracht van de regels ten aanzien van het 'natuurvriendelijk isoleren' en zullen voorafgaand aan het gebruik van de ontheffing de verplichte training 'Natuurvriendelijk isoleren volgen'.

Met het volgen van de regels van het 'natuurvriendelijk isoleren' wordt het verstoren van broedende vogels of van vleermuizen zo goed als mogelijk voorkomen. Ook de kans op het doden van (broedsel van) vogels of van vleermuizen wordt met het volgen van de regels geminimaliseerd.

Het verlies van verblijfplaatsen kan echter niet worden voorkomen. Daarom is compensatie van het verlies aan verblijfplaatsen verplicht. Afhankelijk van de werkzaamheden, rekening houdend met de vereisten van het 'Natuurvriendelijk isoleren', worden er voorafgaand of direct tijdens de

werkzaamheden alternatieven voorzieningen voor vleermuizen, huismussen en gierzwaluwen gerealiseerd per te isoleren woning. Daarom is getoetst of de particuliere compensatie voldoende is voor het verlies van de nestplaatsen van de huismus en de gierzwaluw en voor het verlies van de verschillende type verblijfplaatsen van vleermuizen.

1. Toets aan de staat van instandhouding van de gierzwaluw en de huismus

Gierzwaluw

Verwachte huidige staat van instandhouding

Gierzwaluwen komen algemeen voor in dorpen en steden. Het landelijk aantal broedparen is lastig te berekenen

door de aanwezigheid van grote aantallen niet-broedende vogels en het kortstondige bezoek aan nestplekken. Het aantal broedparen in Nederland wordt geschat op 40.000 tot 60.000 (SOVON, 2018), maar dit kan (veel) te laag zijn. In dorpen en kleinere steden ligt de verhouding tussen gierzwaluwen en inwoners namelijk op 1: 100. Dan zou de Nederlandse gierzwaluwpopulatie ongeveer 160.000 paren bedragen, bijna vier keer groter dan tot nu toe gedacht, maar cijfers voor de grote steden ontbreken nog (Verkade et al., 2015²). In enkele steden en dorpen zijn het aantal gierzwaluwen over een langere periode op gestandaardiseerde wijze geteld. Dit levert een stabiel beeld op en in een aantal gevallen zelfs een toename van het aantal gierzwaluwen. Wel zijn er afnames bekend van ingrijpend gerenoveerde buurten en gebouwen. Deze verdwijning van kolonies lijkt mogelijk (ten dele) gecompenseerd te worden door een meer verspreide (en minder opvallende) vestiging elders (Verkade et al., 2015). Omvangrijke kolonies worden dus schaarser. De landelijke staat van instandhouding van de gierzwaluw als broedvogel wordt in Nederland gekarakteriseerd als gunstig. Voor niet-broedvogels is geen trend beschikbaar omdat de soort na het broedseizoen vrijwel direct uit Nederland verdwijnt (SOVON, 2018³).

De trend in verspreiding en populatie en de staat van instandhouding van de gierzwaluw in de provincie Utrecht zijn onbekend, maar er zijn geen redenen om aan te nemen dat deze afwijken van de beoordeling van geheel Nederland. De staat van instandhouding voor de gierzwaluw in de provincie Utrecht wordt daarom beoordeeld als gunstig, maar door de hoeveelheid dakisolatiewerkzaamheden is onzeker of dit zo blijft.

Verwachte en maximale ecologische aantasting gierzwaluw

Voor de gemeente Eemnes is modelmatig berekend dat hier naar verwachting naar boven afgerond 112 broedparen van de gierzwaluw voorkomen. Naar verwachting broeden naar boven afgerond 82 hiervan in grondgebonden particuliere woningen in Eemnes. Als 30% van de woningen wordt verduurzaamd worden naar boven afgerond 25 (24,6) nestplaatsen van de gierzwaluw vernield in Eemnes. Deze aantallen zijn worstcase berekent, want de praktijk leert dat van de meeste woningen met name de gevel en vloer geïsoleerd wordt en in mindere mate het dak, waar juist deze soort aanwezig is. Dit betekent hoe dan ook dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Huisumus

Verwachte huidige staat van instandhouding

² Verkade H., J. Jacobs, A. S. Marijnissen & H. Van Dijk 2015. 20 jaar Gierzwaluwen inventariseren in Noordwijk. Limosa 88.4: 162 -172.

³ Sovon, 2018. Vogelatlas van Nederland.

De huismus is een algemene broedvogel die in 95% van de Nederlandse atlasblokken voorkomt. De verspreiding overlapt met die van menselijke bewoning. De broedpopulatie van huismus is in Nederland door SOVON geschat op 600.000 tot 1.000.000 broedparen (SOVON, 2018). Sinds 1975 is de populatie huismussen in Nederland ongeveer gehalveerd. Populaties zijn bovendien meer versnipperd geraakt en kleiner geworden. De achteruitgang is het grootst in steden en dorpen, vooral in Laag-Nederland (meest verstedelijkt), en minder in het agrarisch gebied. De huismus staat daarom als gevoelig op de Rode Lijst van Nederlandse broedvogels. Vanaf 2000 lijkt de populatie gestabiliseerd, maar vanuit de MUS-tellingen is de laatste jaren weer een geleidelijke afname ingezet (SOVON, 2019⁴). Ondanks de enorme afname in aantallen is de landelijke verspreiding op het niveau van atlasblokken amper veranderd (-1%). De landelijke staat van instandhouding van de huismus in Nederland is beoordeeld als matig ongunstig. De trend in verspreiding en populatie van de huismus in de provincie Utrecht is nog onbekend, maar er zijn geen directe redenen aan te nemen dat deze afwijken van de trends van geheel Nederland. De staat van instandhouding voor de huismus in de provincie Utrecht wordt daarom beoordeeld als matig ongunstig.

Verwachte en maximale ecologische aantasting huismus

Voor de gemeente Eemnes is modelmatig berekend dat hier naar verwachting naar boven afgerond 448 broedparen van de huismussen voorkomen. Naar verwachting broeden naar boven afgerond 328 hiervan in grondgebonden particuliere woningen in Eemnes. Als 30% van de woningen wordt verduurzaamd worden er in het slechtste geval afgerond naar boven 99 (98,5) nestplaatsen vernield in Eemnes. Deze aantallen zijn worstcase berekent, want de praktijk leert dat van de meeste woningen met name de gevel en vloer geïsoleerd wordt en in mindere mate het dak, waar juist deze soort aanwezig is. Dit betekent hoe dan ook dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Particuliere mitigatie huismus en gierzwaluw

Om het opzettelijk doden van vogels en eieren en het opzettelijk verstoren met een wezenlijke invloed op vogels te voorkomen worden de woningen geïsoleerd conform de methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Werkzaamheden met een potentieel effect op huismus en gierzwaluw is in het broedseizoen niet toegestaan. Hiermee wordt voorkomen dat broedende vogels worden verstoord.

Particulier compensatie huismus en gierzwaluw

Niet elke ingreep heeft een potentieel negatief effect op nesten van de gierzwaluw of huismus. De verplichte compensatie is daarop afgestemd. De ingreep met het grootste effect op vogels is het isoleren van daken door het verwijderen van dakpannen (buitendakisolatie). Bij dakisolatie zal in eerste instantie het dak in de nieuwe situatie geschikt gemaakt moeten worden op basis van de dakisolatie spelregels (Natuurvriendelijk isoleren van particuliere woningen onder het Pre-Soortenmanagementplan, bijlage 3, Handreiking, De methodiek van het natuurvriendelijk isoleren). Als het dak niet opgeleverd kan worden, geschikt voor vogels, dan dienen per woning vier duurzame (gierzwaluw)kasten/stenen of andere bewezen geschikte voorzieningen te worden geplaatst. Voorbeelden zijn te vinden via de gierzwaluwbescherming.nl of het BIJ12 kennisdocument van de gierzwaluw. Mocht deze zware ingreep (buitendakisolatie) noodzakelijk zijn bij alle 1.760 woningen, en

⁴ Sovon, 2019. Via <https://www.sovon.nl/nl/actueel/nieuws/twaalf-jaar-mus-veel-soorten-de-min>

kan onverhoopt bij deze woningen het dak niet geschikt blijven, dan worden in totaal 7.040 (factor 4) vogelvoorzieningen gerealiseerd. Deze compensatie wordt (meer dan) voldoende geacht om de volgende redenen:

Dit is een ruime compensatie van de naar verwachting maximaal 30% aan te tasten 124 nesten, waarvan 25 gierzwaluwnestplaatsen en 99 nestplaatsen van de huismus. Als alle 124 nesten in Eemnes aangetast zouden worden, dan zouden alsnog alle nesten met een factor van circa 57 ($1.760 \times 4 = 7.040 / 124 = \text{circa } 57$) gecompenseerd worden als de daken, en spouwmuren breder dan circa 8 cm, van alle 1.760 woningen geïsoleerd zouden worden. Dit is vele malen meer dan de gangbare compensatiefactor 2 tot 5. De vogelvoorzieningen conform de Pre-SMP methodiek zijn effectief voor het compenseren van verloren nestplaatsen. De kans op ingebruikname van deze nesten is hoog.

Op elke woning (waarvan het dak geïsoleerd wordt of een spouw breder dan 8 cm geïsoleerd wordt) komen namelijk alternatieven. De locatie van de aantasting en de locatie van de alternatieven zijn hetzelfde. Mochten er echter méér dan 4 nesten op een woning worden aangetast, dan zal een broedpaar moeten uitwijken. Het totale aanbod aan alternatieven in de woonkernen is zo groot dat er een ruime spreiding van alternatieve voorzieningen ontstaat. Daarnaast wordt het aantal aan te tasten woningen sterk begrensd per CBS-buurt. Het wordt zeer waarschijnlijk geacht dat er binnen een buurt voldoende nestgelegenheid aanwezig blijft om het broedsucces van de populaties in de wijk niet negatief te beïnvloeden. Zowel het genoemde scenario, als het verwachte effect is worst-case. Alle andere scenario's zullen minder impact op het aantal aan te tasten verblijfplaatsen hebben. Omdat de particuliere compensatie reeds voldoende is, wordt een gemeentelijke compensatie niet noodzakelijk geacht.

Conclusie gierzwaluw en huismus

Het voorkomen van aantasting van legsel en het behoud van een ruim aanbod aan verblijfplaatsen geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

2. Toets aan de staat van instandhouding van de gewone dwergvleermuis

Verwachte huidige staat van instandhouding

De gewone dwergvleermuis is algemeen verspreid in de provincie Utrecht. De kans is vrij groot dat een willekeurige woning een functie heeft voor gewone dwergvleermuizen, voor zowel kraamzomer- paar- als winterverblijfplaatsen van deze soort. Gewone dwergvleermuizen bewonen grondgebonden woningen in potentie jaarrond, en zullen enkel met aanhoudende koude periodes (< -4 graden) massaal overwinteren op bepaalde massa-winterlocaties, deze vallen echter buiten de scope van het pre-SMP omdat het type gebouw voor deze functie buiten de grondgebonden woningen valt en veelal niet in eigendom van individuele particulieren. Het gaat daarbij namelijk om grote massieve (bakstenen) gebouwen, typische woonflats bijvoorbeeld.

De landelijke staat van instandhouding van gewone dwergvleermuis is onbekend⁵. De trend en staat van instandhouding voor de gewone dwergvleermuis in de provincie Utrecht is eveneens onbekend.

⁵ Vogel- en Habitatrichtlijnrapportage 2019, Wageningen Universiteit, rapport [520728 \(wur.nl\)](https://wur.nl/520728)

In Nederland is de totale populatie gewone dwergvleermuizen geschat op 300.000 tot 600.000. Dit komt neer op een dichtheid van 9-18 dieren per km². Deze aantallen zijn gebaseerd op schattingen. In de uitgevoerde berekeningen wordt uitgegaan van hogere dichtheden met een schatting van 800.000 dieren voor heel Nederland, omdat deze als veel reëler worden beoordeeld. In de provincie Utrecht komen op basis van deze dichtheid 35.651 gewone dwergvleermuizen voor. Deze zijn verdeeld over de woonkernen in de provincie Utrecht.

Gemeente Eemnes

In Eemnes is modelmatig berekend dat naar verwachting afgerond 271 gewone dwergvleermuizen voorkomen (Tabel 2). Naar verwachting zijn er afgerond 2 kraamkolonies aanwezig met maximaal 30 kraamverblijven in het netwerk. Van de 30 kraamverblijven worden er afgerond 22 verwacht in particuliere grondgebonden woningen.

Daarnaast zijn er naar verwachting afgerond 136 paarverblijven en 544 zomerverblijven in Eemnes met daarvan respectievelijk 99 paarverblijfplaatsen en 399 zomerverblijfplaatsen in de grondgebonden particuliere woningen. Omdat (vorstvrije) verblijven ook als (tijdelijk) winterverblijf voor één of enkele dieren gebruikt kunnen worden, kan een individueel winterverblijf niet worden uitgesloten. Massa-overwinteringslocaties in particuliere grondgebonden woningen binnen de woonkern is echter met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid uitgesloten.

Tabel 2: populatie gewone dwergvleermuizen in Eemnes

Locatie	Totale populatie	Kraamgroepen	Kraamverblijven #x15	Paarverblijven # mannen x 1	Zomerverblijven # mannen x 4	Kraamverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Kraamverblijven
Eemnes afgerond	271	2	30	136	544	22	99	399	30 (max 35)	120 (max 129)	3 (max 4,4)

Verwachte en maximale ecologische aantasting

Als maximaal 10% van de te isoleren woningen in Eemnes in fase 1 wordt verduurzaamd, is er een kans dat er waarschijnlijk afgerond 3 kraamverblijfplaatsen worden vernield, van de in totaal 30 kraamverblijfplaatsen. Als 30% van de woningen in fase 1 en 2 wordt verduurzaamd, worden er mogelijk 30 van de 136 paar- en winterverblijfplaatsen van de gewone dwergvleermuis vernield, en worden er mogelijk 120 van de 544 zomerverblijven vernield. Daarnaast kunnen gewone dwergvleermuizen

verstoord en incidenteel gedood worden door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

In fase 1 worden de kraamverblijfplaatsen onderzocht en worden daarom niet meer meegenomen in de berekening voor fase 1 en 2 samen.

Particuliere mitigatie

Om het opzettelijk doden van gewone dwergvleermuizen te voorkomen worden de woningen geïsoleerd conform de methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Werkzaamheden met een potentieel effect op gewone dwergvleermuizen zijn in de kraamperiode, en deels ook in de winterperiode, niet toegestaan. Het natuurvrij maken van woningen, voorafgaand aan mogelijk schadelijke werkzaamheden is bij alle woningen verplicht. Hiermee wordt voorkomen dat gewone dwergvleermuizen worden gedood of verwond.

Particuliere compensatie

Niet elke ingreep heeft een even zwaar potentieel negatief effect op verblijfplaatsen van de gewone dwergvleermuis. Het effect verschilt bovendien sterk ten aanzien van de verschillende type verblijven. De verplichte compensatie is daarop afgestemd. Particuliere compensatie heeft in de eerste plaats tot doel het verlies van zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie tijdens milde winterdagen) te compenseren.

Zomer- en paarverblijven

De ingreep met het grootste effect op zomer- en paarverblijfplaatsen van gewone dwergvleermuizen is het isoleren van spouwmuren en van daken door het verwijderen van dakpannen (buitendakisolatie). Mocht deze zware ingreep (spouwmuurisolatie en buitendakisolatie) noodzakelijk zijn bij alle 1.760 woningen, en kan onverhoopt bij deze woningen het dak niet geschikt blijven, dan worden in totaal (uitgaande van tussenwoningen met 2 gevels) 3.520 spouwverblijven gerealiseerd. In geval van uitsluitend grote spouwverblijven in hoekwoningen en vrijstaande woningen worden dan 1.760 grote verblijfplaatsen gerealiseerd. In het geval gebruik wordt gemaakt van de alternatieven per woningtype, zal dit aantal groter zijn met kleinere voorzieningen, maar in de basis gaat de methodiek uit van de grote spouwverblijven. Bovengenoemde compensatie wordt (meer dan) voldoende geacht om de volgende redenen:

Het maximale aantal aan te tasten zomer- paar- en winterverblijven van de gewone dwergvleermuis betreft 164 verblijven. Samen met het maximale aantal aan te tasten verblijven van de andere vleermuissoorten betreft het 243 ($= 164 + 32 + 12 + 35$) verblijven. Elk verblijf wordt dan met een factor 7 tot 30 keer gecompenseerd. Dit is meer dan de gangbare compensatiefactor 4. Deze alternatieve voorzieningen zijn effectief voor het compenseren van verloren zomer- en paarverblijfplaatsen. De kans op ingebruikname van deze verblijven is erg hoog.

Op elke woning komen alternatieven (daarmee ook woningen waar mogelijk geen vleermuizen aanwezig zijn). De locatie van de aantasting en de locatie van de alternatieven zijn hetzelfde. Het totale aanbod aan alternatieven in de woonkernen is zo groot dat er een ruime spreiding van alternatieve voorzieningen ontstaat. Daarnaast wordt het aantal aan te tasten woningen sterk begrensd per CBS-buurt. Het wordt zeer waarschijnlijk geacht dat er binnen een buurt voldoende zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie voor milde winterdagen) aanwezig blijft om de populaties in de

wijk niet negatief te beïnvloeden. Ook voor de sporadisch voorkomende vleermuissoorten zijn deze voorzieningen kansrijk en door de overmaat aan locaties te allen tijde voldoende beschikbaar.

Kraamverblijfplaatsen

Bij elke te isoleren gevel moet een spouwverblijf van 30 x 30 cm komen en bij alle hoekwoningen en vrijstaande woningen een grote uitsparing van 100 x 100 cm komen. Deze zorgen voor een aanbod aan verblijfplaatsen voor kleinere tot middelgrote (kraam)groepen van de gewone dwergvleermuis. Woningen met een open spouwmuur aan de bovenzijde moeten aan de bovenkant in verbinding blijven met het dak, zodat vleermuizen tussen spouw en dak kunnen kruipen, zodat er een groter aanbod aan microklimaat blijft bestaan.

Gemeentelijke compensatie

Boven op de particuliere compensatie biedt de gemeente Eemnes een aantal voorzieningen aan. De gemeentelijke compensatie is verdeeld over een eerste fase en een tweede fase. De eerste fase betreft het compenseren van de aantasting die plaatsvindt voordat het onderzoek naar de kraamgroepen is afgerond. Dit is de blinde aantasting.

Eerste fase compensatie

De gemeente zal verspreid over de woonkern binnen twee maanden na Pre-SMP ontheffingverlening **3 voorzieningen** realiseren die kansrijk zijn als alternatieve kraamverblijfplaats voor de gewone dwergvleermuis. De snelheid van compensatie houdt ook verband met een energievoucherproject van de Provincie Utrecht. De voorzieningen worden verdeeld naar ratio in de woonkern.

De locaties van de voorzieningen in wijken is bepaald op basis van aanwezigheid van parken, woonkern randen en groene zoneringen nabij label C t/m G particuliere grondgebonden woningen en op basis van beschikbare gebouwen. Het globale compensatieplan zal uiterlijk **januari 2024** (in elk geval uiterlijk 2 maanden na ontheffingverlening) bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het globale compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen is reeds een externe partij ingeschakeld.

Tweede fase compensatie

Na afronding van het onderzoek naar de kraamgroepen van de gewone dwergvleermuis worden door de gemeente bij elke kraamgroep extra kraamvoorzieningen gerealiseerd indien in de eerste fase koopwoningen of vrijstaande woningen binnen een straal van 100 meter zijn geïsoleerd en het aannemelijk is dat het netwerk van de kraamgroepen aanvullende voorzieningen behoeft. Het definitief compensatieplan zal uiterlijk **eind september 2024** bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen worden externe partijen ingeschakeld.

Toets aan de gunstige referentiewaarde 1994/2014

In tegenstelling tot het compenseren van zomer- en paarverblijven, wordt bij het compenseren van het verlies van kraamverblijven niet gecompenseerd met een meervoudige compensatiefactor. Dit lijkt mogelijk onvoldoende te zijn. Daarnaast zijn kraamgroepen kritischer ten aanzien van het accepteren van alternatieve kraamverblijven en is het in gebruik nemen van een alternatief nog geen garantie dat de alternatieve voorziening even effectief is. Als laatste is bij de eerste fase compensatie, de locatie van het mogelijke verlies van een kraamverblijfplaats niet gekoppeld aan de locatie van de compensatie. In de tweede fase wordt dit met terugwerkende kracht overigens wel gekoppeld, omdat de locaties dan in beeld zijn gebracht, maar er kan een kraamseizoen voorbijgaan zonder dat een

alternatieve voorziening binnen 200 meter beschikbaar is. De grote spouwverblijven bij particulieren zijn weliswaar in grote aantallen en met een ruime spreiding aanwezig, maar mogelijk te klein voor grote kraamgroepen van de gewone dwergvleermuis. In de eerste fase meer compensatie eisen en op diverse locaties aanbieden, is echter niet zinnig. Om toch deze gemeentelijke compensatie te toetsen aan de staat van instandhouding is het volgende onderzocht:

Mocht onverhoopt geen van de aangeboden kraamvoorzieningen in gebruik worden genomen dan zou dat de populaties kunnen schaden. Daarom is ten aanzien van kraamverblijfplaatsen een nadere analyse uitgevoerd ten aanzien van de staat van instandhouding. De redeneerlijn is dat de populatie anno 2021 minus de maximale aantasting boven de gunstige referentiewaarden (1994/2014) dienen te blijven. Daarvoor wordt niet gerekend met de waarschijnlijke aantasting maar met de maximale aantasting. De referentiewaarden van 1994, die vertaald zijn naar de provincie Utrecht worden binnen de pre-SMP methodiek gezien als de 'norm' die de absolute ondergrens vormt. In de pre-SMP methodiek wordt een reële inschatting gemaakt van de populatie anno 2021. Op basis van beide populatie inschattingen (1994 en 2021) kan eenvoudig worden berekend hoeveel verblijfplaatsen er nu zijn, hoeveel er minimaal nodig zijn voor een gunstige staat van instandhouding en dus hoeveel plekken maximaal verloren mogen gaan zonder dat de staat van instandhouding in het geding komt (aantal 2021 - aantal 1994 = maximale aantasting). Dit is een absolute ondergrens, en nadrukkelijk niet een wenselijke grens die wij als bevoegd gezag nastreven. Het is echter wel de enige norm die voor handen is om de staat van instandhouding in wettelijke zin te toetsen.

Als de referentiewaarden van 1994 worden door vertaald, naar de gemeente Eemnes, dan is een populatie van 200 gewone dwergvleermuizen de minimale populatieomvang, met minstens 1 (1,1) benodigde kraamkolonie in de gemeente Eemnes. Ervan uitgaande dat deze kraamkolonie 10 essentiële verblijven in het netwerk nodig heeft, zijn er ten minste afgerond 12 (11,4) kraamverblijfplaatsen nodig. In Eemnes blijven er na een maximale worst-case aantasting (uitgaande van de maximale 10% blinde fase), van 5 (4,4) kraamverblijfplaatsen er minimaal 26 (25,6), over op basis van de populatieomvang berekening van 2021 (= 30 kraamverblijven minus 4,4). Dit is hoger dan de minimale ondergrens van afgerond 12.

Als we per woonkern berekenen wat het mogelijke maximale verlies aan verblijfplaatsen is, uitgaande van de populatie inschatting 2021, dan blijven ruim voldoende verblijfplaatsen over voor de populatie zoals die in 1994 in ingesteld als gewenste minimale populatie.

Conclusie

Door het natuurvriendelijk isoleren wordt het doden van gewone dwergvleermuizen zo veel mogelijk voorkomen en komt er een ruim aanbod aan alternatieve zomer- en paarverblijven. Daarbij worden bekende kraamgroepen ontzien en worden door de gemeente **3 kansrijke robuuste kraamvoorzieningen** aangeboden. Ook komen op alle hoekwoningen en vrijstaande woningen grote spouwverblijven die kansrijk zijn voor kleinere (en middelgrote) kraamgroepen.

Daarnaast wordt de kans op het aantasten van een kraamgroep zo klein mogelijk gehouden door een maximale deelname van 10% van de te isoleren particuliere grondgebonden woningen in de eerste fase. In fase twee wordt met terugwerkende kracht alsnog gecompenseerd indien bij een kraamgroep isolaties hebben plaatsgevonden. Uit de analyses blijkt dat er geen reden is te veronderstellen dat de staat van instandhouding van de gewone dwergvleermuis door het isoleren van 1.760 woningen op

grond van de pre-SMP methodiek zal worden geschaad, zelfs niet als wordt uitgegaan van een worst-case-scenario van een maximale aantasting en geen succes van de gemeentelijke compensatie. Bovendien is er na maximaal twee jaar een volwaardig SMP die de populaties niet alleen goed in beeld heeft, maar ook gericht stimuleert. Isoleren in de gemeente Eemnes conform de pre-SMP methodiek zal hoe dan ook geen negatief effect hebben op de staat van instandhouding van de soort.

Inmiddels (najaarsonderzoek 2013) is er reeds een massawinterverblijfplaats gevonden in een bedrijfspand aan de Bramenberg 15, Eemnes. Deze locatie blijkt mogelijk ook een kraamverblijfplaats te zijn volgens oudere onderzoeksgegevens uit 2016. Deze verblijfplaats mag niet aangetast worden binnen de Pre-SMP ontheffing. Mochten er werkzaamheden aan het gebouw plaatsvinden, die (mogelijk) tot aantasting of verstoring kunnen leiden, dan zal hiervoor contact opgenomen moeten worden met de Provincie Utrecht en de gemeente Eemnes.

3. Toets aan de staat van instandhouding van de laatvlieger

Verwachte huidige staat van instandhouding

De laatvlieger is algemeen verspreid in de provincie Utrecht. Vanwege de ligging van de woonkernen in het landelijke gebied, is de kans redelijk aanwezig dat een willekeurige woning een functie heeft voor laatvlieger. De kans op gewone dwergvleermuizen is aanzienlijk groter dan laatvlieger, door de grotere dichtheden van deze soort en de minder kritische eisen aan verblijfplaatsen. Laatvliegers bewonen grondgebonden woningen in potentie jaarrond en hebben in woningen zowel kraam-zomer-, paar en winterverblijfplaatsen. Er is weinig bekend over de aantalsontwikkeling van deze soort en daarnaast laat de soort een negatieve populatietrend zien.

Gemeente Eemnes

In Eemnes is modelmatig berekend dat naar verwachting 45 laatvliegers voorkomen (Tabel 3). Naar verwachting is er 1 kraamkolonie aanwezig met maximaal 9 kraamverblijven in het netwerk. Zekerheidshalve wordt ervan uitgegaan dat de kraamverblijven essentieel zijn voor een kraamgroep. Van de 9 kraamverblijven worden er 7 verwacht in particuliere grondgebonden woningen.

Daarnaast zijn er naar verwachting 23 paarverblijven en 92 zomerverblijven in Eemnes met daarvan respectievelijk 17 paarverblijfplaatsen en 67 zomerverblijfplaatsen in de grondgebonden particuliere woningen. Omdat (vorstvrije) verblijven ook als (tijdelijk) winterverblijf voor één of enkele dieren gebruikt kunnen worden, kan een individueel winterverblijf niet worden uitgesloten.

Tabel 3: populatie laatvliegers in Eemnes

Laatvlieger	Populatie en kraam- groepen		Aantal verblijven in gemeente Eemnes			Aantal verblijven in particuliere woningen			Aantal aan te tasten verblijven in de pre-SMP woningen bij 30% isolatie		Blinde aantasting 10% tot inzicht kraamgroepen
Locatie	Totale populatie	Kraamgroepen	Kraamverblijven #x15	Paarverblijven # mannen x 1	Zomerverblijven # mannen x 4	Kraamverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Kraamverblijven
Eemnes afgerond	45	1	9	23	92	7	17	67	5 (max 7)	20 (max 25)	1 (max 1,7)

Verwachte ecologische aantasting laatvlieger

Als maximaal 10% van de te isoleren woningen in Eemnes in fase 1 wordt verduurzaamd, is er een kans dat er waarschijnlijk afgerond 1 (0,8) kraamverblijfplaats wordt vernield, van de in totaal 9 kraamverblijfplaatsen. Als 30% van de woningen in fase 1 en 2 wordt verduurzaamd, worden er mogelijk 5 (maximaal 7) van de in totaal 23 paar- en winterverblijfplaatsen van de laatvlieger vernield, en worden er mogelijk 20 (maximaal 25) van de 92 zomerverblijven vernield. Daarnaast kunnen de laatvliegers worden verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Particuliere mitigatie

Om het opzettelijk doden van de laatvlieger te voorkomen worden de woningen geïsoleerd conform de methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Werkzaamheden met een potentieel effect op laatvliegers zijn in de kraamperiode, en deels ook in de winterperiode, niet toegestaan. Het natuurvrij

maken van woningen, voorafgaand aan mogelijk schadelijke werkzaamheden is bij alle woningen verplicht. Hiermee wordt voorkomen dat laatvliegers worden gedood of verwond.

Particuliere compensatie

Niet elke ingreep heeft een even zwaar potentieel negatief effect op verblijfplaatsen van de laatvlieger. Het effect verschilt bovendien sterk ten aanzien van de verschillende type verblijven. De verplichte compensatie is daarop afgestemd. Particuliere compensatie heeft in de eerste plaats tot doel het verlies van zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie tijdens milde winterdagen) te compenseren.

Zomer- en paarverblijven

De ingreep met het grootste effect op zomer- en paarverblijfplaatsen van laatvliegers is het isoleren van spouwmuren en van daken door het verwijderen van dakpannen (buitendakisolatie). Mocht deze zware ingreep (spouwmuurisolatie en buitendakisolatie) noodzakelijk zijn bij alle 1.760 woningen, en kan onverhoopt bij deze woningen het dak niet geschikt blijven, dan worden in totaal (uitgaande van tussenwoningen met 2 gevels) 3.520 spouwverblijven gerealiseerd. In geval van uitsluitend grote spouwverblijven in hoekwoningen en vrijstaande woningen worden dan 1.760 grote verblijfplaatsen gerealiseerd. In het geval gebruik wordt gemaakt van de alternatieven per woningtype, zal dit aantal groter zijn met kleinere voorzieningen, maar in de basis gaat de methodiek uit van de grote spouwverblijven. Bovengenoemde compensatie wordt (meer dan) voldoende geacht om de volgende redenen:

Het maximale aantal aan te tasten zomer- winter- en paarverblijven van de laatvlieger betreft 32 verblijven. Samen met het maximale aantal aan te tasten verblijven van de andere vleermuissoorten betreft het 243 (= 164 + 32 + 12 + 35) verblijven. Elk verblijf wordt dan 7 tot 30 keer gecompenseerd. Dit is meer dan de gangbare compensatiefactor 4. Deze alternatieve voorzieningen zijn effectief voor het compenseren van verloren zomer- en paarverblijfplaatsen. De kans op ingebruikname van deze verblijven is erg hoog.

Op elke woning komen alternatieven. De locatie van de aantasting en de locatie van de alternatieven zijn hetzelfde. Het totale aanbod aan alternatieven in de woonkernen is zo groot dat er een ruime spreiding van alternatieve voorzieningen ontstaat. Daarnaast wordt het aantal aan te tasten woningen sterk begrensd per CBS-buurt. Het wordt zeer waarschijnlijk geacht dat er binnen een buurt voldoende zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie voor milde winterdagen) aanwezig blijft om de populaties in de wijk niet negatief te beïnvloeden. Ook voor de sporadisch voorkomende vleermuissoorten zijn deze voorzieningen kansrijk en door de overmaat aan locaties te allen tijde voldoende beschikbaar.

Kraamverblijfplaatsen

Bij elke te isoleren gevel moet een spouwverblijf van 30 x 30 cm komen en bij alle hoekwoningen en vrijstaande woningen een grote uitsparing van 100 x 100 cm komen. Deze zorgen voor een aanbod aan verblijfplaatsen voor kleinere tot middelgrote (kraam)groepen van de laatvlieger. Woningen met een open spouwmuur aan de bovenzijde moeten aan de bovenkant in verbinding blijven met het dak, zodat vleermuizen tussen spouw en dak kunnen kruipen, zodat er een groter aanbod aan microklimaat blijft bestaan.

Gemeentelijke compensatie

Boven op de particuliere compensatie biedt de gemeente Eemnes een aantal voorzieningen aan. De gemeentelijke compensatie is verdeeld over een eerste fase en een tweede fase. De eerste fase betreft het compenseren van de aantasting die plaatsvindt voordat het onderzoek naar de kraamgroepen is afgerond. Dit is de blinde aantasting.

Eerste fase compensatie

De gemeente zal binnen twee maanden na Pre-SMP ontheffingverlening **1 voorziening** moeten realiseren die kansrijk is als alternatieve kraamverblijfplaats voor de laatvlieger. De snelheid van compensatie houdt ook verband met een energievoucherproject van de Provincie Utrecht.

De locaties van de voorzieningen in wijken is bepaald op basis van aanwezigheid van parken, woonkern randen en groene zoneringen nabij label C t/m G particuliere grondgebonden woningen en op basis van beschikbare gebouwen. Het globale compensatieplan zal uiterlijk **januari 2024** (in elk geval uiterlijk 2 maanden na ontheffingverlening) bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het globale compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen is reeds een externe partij ingeschakeld.

Tweede fase compensatie

Na afronding van het onderzoek naar de kraamgroepen van de laatvlieger worden door de gemeente bij elke kraamgroep extra kraamvoorzieningen gerealiseerd, indien in de eerste fase kopwoning of vrijstaande woningen binnen een straal van 100 meter zijn geïsoleerd, en het aannemelijk is dat het netwerk van de kraamgroepen aanvullende voorzieningen behoeft. Het definitief compensatieplan zal **uiterlijk eind september 2024** bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen worden externe partijen ingeschakeld.

Toets aan de gunstige referentiewaarde 1994/2014

In tegenstelling tot het compenseren van zomer- en paarverblijven, wordt bij het compenseren van het verlies van kraamverblijven niet gecompenseerd met een meervoudige compensatiefactor. Dit lijkt mogelijk onvoldoende te zijn. Daarnaast zijn kraamgroepen van de laatvlieger kritisch ten aanzien van het accepteren van alternatieven, en is het in gebruik nemen van een alternatief nog geen garantie dat de alternatieve voorziening even effectief is. Er zijn ten aanzien van laatvliegers nog geen kraamvoorzieningen beschikbaar die bewezen effectief mogen worden geacht. Als laatste is bij de eerste fase compensatie de locatie van het mogelijke verlies van een kraamplek niet gekoppeld aan de locatie van de compensatie. In de tweede fase wordt dit met terugwerkende kracht overigens wel gekoppeld, omdat de locaties dan in beeld zijn gebracht, maar er kan een kraamseizoen voorbijgaan zonder dat een alternatieve voorziening binnen 200 meter beschikbaar is. De grote spouwverblijven bij particulieren zijn weliswaar in grote aantallen en met een ruime spreiding aanwezig, maar mogelijk te klein voor kraamgroepen van de laatvlieger. In de eerste fase meer compensatie eisen, en op diverse locaties aanbieden, is echter niet zinnig. Om toch deze gemeentelijke compensatie te toetsen aan de staat van instandhouding is het volgende onderzocht:

Mocht onverhoopt geen van de aangeboden kraamvoorzieningen in gebruik worden genomen dan zou dat de populaties kunnen schaden. Daarom is ten aanzien van kraamverblijfplaatsen een nadere analyse uitgevoerd ten aanzien van de staat van instandhouding. De redeneerlijn is dat de populatie anno 2021 minus de maximale aantasting boven de gunstige referentiewaarden (1994/2014) dienen te

blijven. Daarvoor wordt niet gerekend met de waarschijnlijke aantasting maar met de maximale aantasting. De referentiewaarden van 1994, die vertaald zijn naar de provincie Utrecht worden binnen de pre-SMP methodiek gezien als de 'norm' die de absolute ondergrens vormt. In de pre-SMP methodiek wordt een reële inschatting gemaakt van de populatie anno 2021. Op basis van beide populatie inschattingen (1994 en 2021) kan eenvoudig worden berekend hoeveel verblijfplaatsen er nu zijn, hoeveel er minimaal nodig zijn voor een gunstige staat van instandhouding en dus hoeveel plekken maximaal verloren mogen gaan zonder dat de staat van instandhouding in het geding komt (aantal 2021 - aantal 1994 = maximale aantasting). Dit is een absolute ondergrens, en nadrukkelijk niet een wenselijke grens die wij als bevoegd gezag nastreven. Het is echter wel de enige norm die voor handen om de staat van instandhouding in wettelijke zin te toetsen.

Als de referentiewaarden van 1994 worden door vertaald, naar de gemeente Eemnes, dan is een populatie van 11 laatvliegers de minimale populatieomvang, met minstens 1 benodigde kraamkolonie in de gemeente Eemnes. Ervan uitgaande dat deze kraamkolonie 6 essentiële verblijven in het netwerk nodig heeft, zijn er ten minste 6 kraamverblijfplaatsen nodig. In Eemnes blijven er na een maximale worst-case aantasting (uitgaande van de maximale 10% blinde fase), van 2 (1,7) kraamverblijfplaatsen er minimaal 7 (7,3), over op basis van de populatieomvang berekening van 2021 (= 9 kraamverblijven minus 1,7). Dit is net iets hoger dan de minimale ondergrens van afgerond 6.

Conclusie

Door het natuurvriendelijk isoleren wordt het doden van laatvliegers zo veel mogelijk voorkomen en komt er een ruim aanbod aan alternatieve zomer- en paarverblijven. Daarbij worden bekende kraamgroepen ontzien en wordt door de gemeente **1 kansrijke robuuste kraamvoorziening** aangeboden. Ook komen op alle hoekwoningen middelgrote en op alle vrijstaande woningen grote spouwverblijven die kansrijk zijn voor groepen.

Daarnaast wordt de kans op het aantasten van een kraamgroep zo klein mogelijk gehouden door een maximale deelname van 10% van de te isoleren particuliere grondgebonden woningen in de eerste fase, en doordat het SMP-onderzoek direct dient te starten. Onder de pre-SMP periode zal mogelijk een kraamplek van de laatvlieger verdwijnen maar de kans op het aantasten van een heel netwerk wordt nihil geacht. In fase twee wordt met terugwerkende kracht alsnog gecompenseerd indien bij een kraamgroep isolaties hebben plaatsgevonden. Uit de analyses blijkt dat er geen reden is te veronderstellen dat de staat van instandhouding van de laatvlieger door het isoleren van 1.760 woningen op grond van de pre-SMP methodiek zal worden geschaad, zelfs niet als wordt uitgegaan van een worst-case-scenario van een maximale aantasting en geen succes van de gemeentelijke compensatie. Bovendien is er na maximaal twee jaar een volwaardig SMP die de populaties niet alleen goed in beeld heeft, maar ook gericht stimuleert. Isoleren in de gemeente Eemnes conform de pre-SMP methodiek zal hoe dan ook geen negatief effect hebben op de staat van instandhouding van de soort.

Aangezien bekend is dat laatvliegers diep in de spouw kunnen kruipen, zullen zoveel mogelijk kansen benut kunnen worden in de gemeente door voorafgaande aan het Soortenmanagementplan natuurinclusief te bouwen en renoveren. Bijvoorbeeld door valse schoorstenen bij NOM-woningen, transformatorhuisjes en trappenhuisen van hoogbouw vrij te houden van spouwmuurisolatie en geschikt te maken voor laatvliegers. Aangezien bekende laatvlieger kraamverblijfplaatsen niet

aangetast mogen worden binnen de Pre-SMP ontheffing, is dit binnen de Pre-SMP ontheffing geen voorwaarde maar een kans in aanloop naar de SMP ontheffing.

4. Toets aan de staat van instandhouding van de baardvleermuis

Verwachte huidige staat van instandhouding

De baardvleermuis is vrij schaars verspreid in Nederland en het exacte voorkomen van deze soort is vrij onzeker. De meeste waarnemingen zijn bekend uit wintertellingen. Vast staat dat in het buitengebied en langs de randen van (dorps)kernen verblijfplaatsen zijn. Baardvleermuizen verlaten de zomerkwartieren vanaf half juli en zijn in het najaar en in de winter dus niet te vinden in particuliere woningen. Werkzaamheden aan daken kunnen negatieve invloed hebben op baardvleermuizen.

De uitgevoerde populatieberekening geeft een totaal van 1.456 dieren in de provincie Utrecht. Voor baardvleermuizen komt het erop neer dat er erg weinig dieren voor zullen komen in Eemnes. De baardvleermuis staat bekend als zeldzaam in Nederland. De kans dat er daadwerkelijk schade plaatsvindt aan populaties baardvleermuizen in de provincie Utrecht door werkzaamheden binnen de scope van dit project wordt ingeschat als minimaal door de lage dichtheden.

Gemeente Eemnes

In de gemeente Eemnes is modelmatig berekend dat naar verwachting 21 baardvleermuizen voorkomen (Tabel 4). Naar verwachting is naar boven afgerond 1 (0,9) kraamkolonie aanwezig met maximaal 9 kraamverblijfplaatsen in het netwerk. Zekerheidshalve wordt ervan uitgegaan dat alle verblijfplaatsen essentieel zijn voor een kraamgroep. Van de 9 kraamverblijfplaatsen worden er afgerond 7 (6,6) verwacht in particuliere grondgebonden woningen.

Daarnaast zijn er naar verwachting 41 zomerverblijfplaatsen in de gemeente Eemnes met daarvan 30 zomerverblijfplaatsen in de grondgebonden particuliere woningen. Paarverblijfplaatsen worden niet verwacht in woningen. Baardvleermuizen zijn in het najaar en in de winter nagenoeg niet aanwezig in spouwen en in daken.

Tabel 4: populatie baardvleermuizen in Eemnes

<i>Baard-vleermuis</i>	Populatie en		Aantal verblijven in			Aantal verblijven in			Aantal aan te tasten verblijven		Blinde aantasting
	kraam- groepen		gemeente Eemnes			particuliere woningen			in de pre-SMP woningen bij 30% isolatie		10% tot inzicht kraamgroepen
<i>Locatie</i>	Totale populatie	Kraamgroepen	Kraamverblijven #x15	Paarverblijven # mannen x 1	Zomerverblijven # mannen x 4	Kraamverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Kraamverblijven
Eemnes totaal afgerond	21	0,9	9	n.v.t.	41	6,6	n.v.t.	30	Nvt	9 (max 12)	1 (max 1,7)

Verwachte ecologische aantasting baardvleermuis

Als 10% van de te isoleren woningen in de gemeente Eemnes in fase 1 wordt verduurzaamd, is er een kans dat er 1 (maar nooit meer dan 1,7) kraamverblijfplaatsen van de 9 kraamverblijfplaatsen wordt vernield. Als 30% van de woningen in fase 1 en 2 wordt verduurzaamd, worden er mogelijk 9 (maximaal 12) van de 41 zomerverblijfplaatsen van de baardvleermuis vernield. Daarnaast worden de baardvleermuizen verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit

betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Particuliere mitigatie

Om het opzettelijk doden van de baardvleermuis te voorkomen worden de woningen geïsoleerd conform de methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Werkzaamheden met een potentieel effect op baardvleermuizen zijn in de kraamperiode niet toegestaan. Het natuurvrij maken van woningen, voorafgaand aan mogelijk schadelijke werkzaamheden is bij alle woningen verplicht. Hiermee wordt voorkomen dat baardvleermuizen worden gedood of verwond.

Particuliere compensatie

Niet elke ingreep heeft een even zwaar potentieel negatief effect op verblijfplaatsen van de baardvleermuis. Het effect verschilt bovendien sterk ten aanzien van de verschillende type verblijven. De verplichte compensatie is daarop afgestemd. Particuliere compensatie heeft in de eerste plaats tot doel het verlies van zomerverblijfplaatsen te compenseren.

Zomerverblijfplaatsen

De ingreep met het grootste effect op zomerverblijfplaatsen van baardvleermuizen is het isoleren van spouwmuren en van daken door het verwijderen van dakpannen (buitendakisolatie). Mocht deze zware ingreep (spouwmuurisolatie en buitendakisolatie) noodzakelijk zijn bij alle 1.760 woningen, en kan onverhoopt bij deze woningen het dak niet geschikt blijven, dan worden in totaal (uitgaande van tussenwoningen met 2 gevels) 3.520 spouwverblijven gerealiseerd. In geval van uitsluitend grote spouwverblijven in hoekwoningen en vrijstaande woningen worden dan 1.760 grote verblijfplaatsen gerealiseerd. In het geval gebruik wordt gemaakt van de alternatieven per woningtype, zal dit aantal groter zijn met kleinere voorzieningen, maar in de basis gaat de methodiek uit van de grote spouwverblijven. Bovengenoemde compensatie wordt (meer dan) voldoende geacht om de volgende redenen:

Het maximale aantal aan te tasten zomerverblijfplaatsen van de baardvleermuis betreft 12 verblijven. Samen met het maximale aantal aan te tasten verblijven van de andere vleermuissoorten betreft het 243 (= 164 + 32 + 12 + 35) verblijven. Elk verblijf wordt dan 7 tot 30 keer gecompenseerd. Dit is meer dan de gangbare compensatiefactor 4.

Deze alternatieve voorzieningen zijn effectief voor het compenseren van verloren zomerverblijfplaatsen.

Op elke woning komen alternatieven. De locatie van de aantasting en de locatie van de alternatieven zijn hetzelfde. Het totale aanbod aan alternatieven in de woonkernen is zo groot dat er een ruime spreiding van alternatieve voorzieningen ontstaat. Daarnaast wordt het aantal aan te tasten woningen sterk begrensd per CBS-buurt. Het wordt zeer waarschijnlijk geacht dat er binnen een buurt voldoende zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie voor milde winterdagen) aanwezig blijft om de populaties in de wijk niet negatief te beïnvloeden. Ook voor de sporadisch voorkomende vleermuissoorten zijn deze voorzieningen kansrijk en door de overmaat aan locaties te allen tijde voldoende beschikbaar.

Kraamverblijfplaatsen

Bij elke te isoleren gevel moet een spouwverblijf van 30 x 30 cm komen en bij alle hoekwoningen en vrijstaande woningen een grote uitsparing van 100 x 100 cm komen. Deze zorgen voor een aanbod aan verblijfplaatsen voor kleinere tot middelgrote (kraam)groepen van de baardvleermuis. Woningen met een open spouwmuur aan de bovenzijde moeten aan de bovenkant in verbinding blijven met het dak, zodat vleermuizen tussen spouw en dak kunnen kruipen, zodat er een groter aanbod aan microklimaat blijft bestaan.

Gemeentelijke compensatie

Boven op de particuliere compensatie biedt de gemeente Eemnes een aantal voorzieningen aan. De gemeentelijke compensatie is verdeeld over een eerste fase en een tweede fase. De eerste fase betreft het compenseren van de aantasting die plaatsvindt voordat het onderzoek naar de kraamgroepen is afgerond. Dit is de blinde aantasting.

Eerste fase compensatie

De gemeente zal binnen twee maanden na Pre-SMP ontheffingverlening **1 voorziening** moeten realiseren die kansrijk is als alternatieve kraamverblijfplaats voor de baardvleermuis. De snelheid van compensatie houdt ook verband met een energievoucherproject van de Provincie Utrecht.

De locaties van de voorzieningen in wijken is bepaald op basis van aanwezigheid van parken, woonkern randen en groene zoneringen nabij label C t/m G particuliere grondgebonden woningen en op basis van beschikbare gebouwen. Het globale compensatieplan zal uiterlijk **januari 2024** (in elk geval uiterlijk 2 maanden na ontheffingverlening) bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het globale compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen is reeds een externe partij ingeschakeld.

Tweede fase compensatie

Na afronding van het onderzoek naar de kraamgroepen worden door de gemeente bij elke kraamgroep extra kraamvoorzieningen gerealiseerd indien in de eerste fase kopwoning of vrijstaande woningen binnen een straal van 100 meter zijn geïsoleerd, en het aannemelijk is dat het netwerk van de kraamgroepen aanvullende voorzieningen behoeft. Het definitief compensatieplan zal uiterlijk **eind september 2024** bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen worden externe partijen ingeschakeld.

Toets aan de gunstige referentiewaarde 1994/2014

Er zijn ten aanzien van baardvleermuizen nog geen kraamvoorzieningen beschikbaar die bewezen effectief mogen worden geacht, al worden voorzieningen met meerdere compartimenten op een toegankelijke zolder, aan de randen van de woonkernen binnen de gemeente Eemnes, wel kansrijk bevonden. In de eerste fase compensatie is echter de locatie van het mogelijke verlies van een kraamplek niet gekoppeld aan de locatie van de compensatie. Zeker als slechts twee alternatieve voorzieningen worden aangeboden, is de kans op ingebruikname door de kraamgroepen uiterst beperkt. De grote spouwverblijven bij particulieren zijn echter wel in grote aantallen en met een ruime spreiding aanwezig, en kunnen het netwerk van de baardvleermuis tijdens de eerste fase goed ondersteunen. In de tweede fase wordt dit met terugwerkende kracht overigens wel gekoppeld, omdat de locaties dan in beeld zijn gebracht.

Mocht onverhoopt de aangeboden kraamvoorzieningen niet in gebruik worden genomen dan zou dat de populaties kunnen schaden. Daarom is ten aanzien van kraamverblijfplaatsen een nadere analyse

uitgevoerd ten aanzien van de staat van instandhouding. De redeneerlijn is dat de populatie anno 2021 minus de maximale aantasting boven de gunstige referentiewaarden (1994/2014) dienen te blijven. Daarvoor wordt niet gerekend met de waarschijnlijke aantasting maar met de maximale aantasting. De referentiewaarden van 1994, die vertaald zijn naar de provincie Utrecht worden binnen de pre-SMP methodiek gezien als de 'norm' die de absolute ondergrens vormt. In de pre-SMP methodiek wordt een reële inschatting gemaakt van de populatie anno 2021. Op basis van beide populatie inschattingen (1994 en 2021) kan eenvoudig worden berekend hoeveel verblijfplaatsen er nu zijn, hoeveel er minimaal nodig zijn voor een gunstige staat van instandhouding en dus hoeveel plekken maximaal verloren mogen gaan zonder dat de staat van instandhouding in het geding komt (aantal 2021 - aantal 1994 = maximale aantasting). Dit is een absolute ondergrens, en nadrukkelijk niet een wenselijke grens die wij als bevoegd gezag nastreven. Het is echter wel de enige norm die voor handen om de staat van instandhouding in wettelijke zin te toetsen.

Als de referentiewaarden van 1994 worden door vertaald, naar de gemeente Eemnes, dan is een populatie van 21 baardvleermuizen de minimale populatieomvang, met minstens 1 (0,9) benodigde kraamkolonie in de gemeente Eemnes. Ervan uitgaande dat deze kraamkolonie 6 essentiële verblijven in het netwerk nodig heeft, zijn er ten minste afgerond 5 (5,1) kraamverblijfplaatsen nodig. In Eemnes blijven er na een maximale worst-case aantasting (uitgaande van de maximale 10% blinde fase), van 2 (1,7) kraamverblijfplaatsen er minimaal 7 (7,3), over op basis van de populatieomvang berekening van 2021 (= 9 kraamverblijven minus 1,7). Dit is hoger dan de minimale ondergrens van afgerond 5 (5,1).

Als we per woonkern berekenen wat het mogelijke maximale verlies aan verblijfplaatsen is uitgaande van de populatie inschatting 2021 dan blijven er net voldoende verblijfplaatsen over voor de populatie zoals die in 1994 in ingesteld als gewenste populatie.

Conclusie

Door het natuurvriendelijk isoleren wordt het doden van baardvleermuizen zo veel mogelijk voorkomen en komt er een ruim aanbod aan alternatieve zomerverblijfplaatsen. Daarbij worden bekende kraamgroepen ontzien en wordt door de gemeente **1 kansrijke robuuste kraamvoorziening** aangeboden. Ook komen op alle hoekwoningen middelgrote en op alle vrijstaande woningen grote spouwverblijven die kansrijk zijn voor groepen.

Daarnaast wordt de kans op het aantasten van een kraamgroep zo klein mogelijk gehouden door een maximale deelname van 10% van de te isoleren particuliere grondgebonden woningen in de eerste fase, en doordat het SMP-onderzoek direct dient te starten. In fase twee wordt met terugwerkende kracht alsnog gecompenseerd indien bij een kraamgroep isolaties hebben plaatsgevonden. Uit de analyses blijkt dat er geen reden is te veronderstellen dat de staat van instandhouding van de baardvleermuis door het isoleren van 1.760 woningen op grond van de pre-SMP methodiek zal worden geschaad, zelfs niet als wordt uitgegaan van een worst-case-scenario van een maximale aantasting en geen succes van de gemeentelijke compensatie. Bovendien is er na maximaal twee jaar een volwaardig SMP die de populaties niet alleen goed in beeld heeft, maar ook gericht stimuleert. Isoleren in de gemeente Eemnes conform de pre-SMP methodiek zal hoe dan ook geen negatief effect hebben op de staat van instandhouding van de soort.

5. Toets aan de staat van instandhouding van de gewone grootoorvleermuis

Verwachte huidige staat van instandhouding

De gewone grootoorvleermuis is vrij algemeen verspreid in de provincie Utrecht. Bij dakisolatie waarbij de buitenschil wordt aangetast is er risico op het vernietigen van verblijfplaatsen. Ook bij interne isolatie van oudere gebouwen (<1920) met open zolders is hier kans op doordat het open karakter van de zolder verloren gaat. Gewone grootoorvleermuizen verlaten de zomerverblijfplaatsen vanaf augustus en zijn in het late najaar en in de winter dus niet te vinden in woningen.

De totale populatie van de gewone grootoorvleermuis in de provincie Utrecht is geschat op 2.014 exemplaren. Hiervan zal de helft in holtes van bomen verblijven en het grootste deel van de gebouwde bewonende dieren op zolders van kerken, kastelen en andere oude gebouwen met open zolders. De 2.014 gewone grootoorvleermuizen zijn verdeeld over de woonkernen in de provincie Utrecht.

Gemeente Eemnes

In de kernen binnen de gemeente Eemnes is modelmatig berekend dat naar verwachting 52 gewone grootoorvleermuizen voorkomen (Tabel 5). Naar verwachting zijn er afgerond 2 (1,5) kraamkolonies aanwezig met maximaal 18 kraamverblijfplaatsen in het netwerk. Zekerheidshalve wordt ervan uitgegaan dat alle kraamverblijfplaatsen essentieel zijn voor een kraamgroep. Van de 18 kraamverblijfplaatsen in Eemnes worden er afgerond 13 (13,2) verwacht in particuliere grondgebonden woningen.

Daarnaast zijn er naar verwachting 26 paarverblijfplaatsen en 103 zomerverblijfplaatsen in de gemeente Eemnes met daarvan respectievelijk 19 paarverblijfplaatsen en 76 zomerverblijfplaatsen in de grondgebonden particuliere woningen. In de winter verblijven gewone grootoorvleermuizen naar verwachting niet in woningen.

Tabel 5: populatie gewone grootoorvleermuizen in Eemnes

Locatie	Gewone grootoorvleermuis	Populatie en kraamgroepen		Aantal verblijven in gemeente Eemnes			Aantal verblijven in particuliere woningen			Aantal aan te tasten verblijven in de pre-SMP woningen bij 30% isolatie		Blinde aantasting 10% tot inzicht kraamgroepen
		Totale populatie	Kraamgroepen	Kraamverblijven #x15	Paarverblijven # mannen x 1	Zomerverblijven # mannen x 4	Kraamverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Paarverblijven	Zomerverblijven	Kraamverblijven
Eemnes totaal afgerond		52	1,5	18	26	103	13,2	19	76	6 (max 8)	23 (max 27)	1 (max 2,3)

Verwachte ecologische aantasting gewone grootoorvleermuis

Als 10% van de te isoleren woningen in Eemnes in fase 1 wordt verduurzaamd, is er een kans dat er afgerond 1 maar nooit meer dan 3 (2,3) kraamverblijfplaatsen van de 18 kraamverblijfplaatsen wordt vernield. Dit gaat er zekerheidshalve van uit dat alle kraamverblijven in woningen zitten, terwijl de helft van de kraamgroepen in bomen verblijft. Als 30% van de woningen in fase 1 en 2 wordt verduurzaamd, worden er mogelijk 23 (maximaal 27) van de 103 zomerverblijfplaatsen van de gewone

grootoorvleermuis vernield en worden mogelijk 6 (maximaal 8) van de 26 paarverblijven vernield. Daarnaast kunnen gewone grootoorvleermuizen mogelijk verstoord en incidenteel gedood worden door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Particuliere mitigatie

Om het opzettelijk doden van de gewone grootoorvleermuis te voorkomen worden de woningen geïsoleerd conform de methodiek van het 'natuurvriendelijk isoleren'. Werkzaamheden met een potentieel effect op gewone grootoorvleermuizen zijn in de kraamperiode niet toegestaan. Het natuurvrij maken van woningen, voorafgaand aan mogelijke schadelijke werkzaamheden is bij alle woningen verplicht. Hiermee wordt voorkomen dat gewone grootoorvleermuizen worden gedood of verwond.

Particuliere compensatie

Niet elke ingreep heeft een even zwaar potentieel negatief effect op verblijfplaatsen van de gewone grootoorvleermuis. Het effect verschilt bovendien sterk ten aanzien van de verschillende type verblijven. De verplichte compensatie is daarop afgestemd. Particuliere compensatie heeft in de eerste plaats tot doel het verlies van zomer- en paarverblijfplaatsen te compenseren.

Zomer- en paarverblijfplaatsen

De ingreep met het grootste effect op zomer- en paarverblijfplaatsen van gewone grootoorvleermuizen is in mindere mate het isoleren van spouwmuren maar vooral het isoleren van daken. Mocht deze zware ingreep (spouwmuurisolatie en buitendakisolatie) noodzakelijk zijn bij alle 1.760 woningen, en kan onverhoopt bij deze woningen het dak niet geschikt blijven, dan worden in totaal (uitgaande van tussenwoningen met 2 gevels) 3.520 spouwverblijven gerealiseerd. In geval van uitsluitend grote spouwverblijven in hoekwoningen en vrijstaande woningen worden dan 1.760 grote verblijfplaatsen gerealiseerd. In het geval gebruik wordt gemaakt van de alternatieven per woningtype, zal dit aantal groter zijn met kleinere voorzieningen, maar in de basis gaat de methodiek uit van de grote spouwverblijven. Bovengenoemde compensatie wordt (meer dan) voldoende geacht om de volgende redenen:

Het maximale aantal aan te tasten zomer- en paarverblijfplaatsen van de gewone grootoorvleermuis betreft 35 verblijven. Samen met het maximale aantal aan te tasten verblijven van de andere vleermuissoorten betreft het 243 (= 164 + 32 + 12 + 35) verblijven. Elk verblijf wordt dan 7 tot 30 keer gecompenseerd. Dit is meer dan de gangbare compensatiefactor 4. Deze alternatieve voorzieningen zijn effectief voor het compenseren van verloren zomer- en paarverblijfplaatsen. De kans op ingebruikname van deze verblijven is erg hoog.

Op elke woning komen alternatieven. De locatie van de aantasting en de locatie van de alternatieven zijn hetzelfde. Het totale aanbod aan alternatieven in de woonkernen is zo groot dat er een ruime spreiding van alternatieve voorzieningen ontstaat. Daarnaast wordt het aantal aan te tasten woningen sterk begrensd per CBS-buurt. Het wordt zeer waarschijnlijk geacht dat er binnen een buurt voldoende zomer- en paarverblijfplaatsen (met een functie voor milde winterdagen) aanwezig blijft om de populaties in de wijk niet negatief te beïnvloeden. Ook voor de sporadisch voorkomende vleermuissoorten zijn deze voorzieningen kansrijk en door de overmaat aan locaties te allen tijde voldoende beschikbaar.

Kraamverblijfplaatsen

Bij elke te isoleren gevel moet een spouwverblijf van 30 x 30 cm komen en bij alle hoekwoningen en vrijstaande woningen een grote uitsparing van 100 x 100 cm komen. Deze zorgen voor een aanbod aan verblijfplaatsen voor kleinere tot middelgrote (kraam)groepen van de gewone grootoorvleermuis. Woningen met een open spouwmuur aan de bovenzijde moeten aan de bovenkant in verbinding blijven met het dak, zodat vleermuizen tussen spouw en dak kunnen kruipen, zodat er een groter aanbod aan microklimaat blijft bestaan.

Gemeentelijke compensatie

Boven op de particuliere compensatie biedt de gemeente Eemnes een aantal voorzieningen aan. De gemeentelijke compensatie is verdeeld over een eerste fase en een tweede fase. De eerste fase betreft het compenseren van de aantasting die plaatsvindt voordat het onderzoek naar de kraamgroepen is afgerond. Dit is de blinde aantasting.

Eerste fase compensatie

De gemeente zal binnen twee maanden na Pre-SMP ontheffingverlening **1 voorziening** moeten realiseren die kansrijk is als alternatieve kraamverblijfplaats voor de gewone grootoorvleermuis. De snelheid van compensatie houdt ook verband met een energievoucherproject van de Provincie Utrecht.

De locaties van de voorzieningen in wijken is bepaald op basis van aanwezigheid van parken, woonkern randen en groene zoneringen nabij label C t/m G particuliere grondgebonden woningen en op basis van beschikbare gebouwen. Het globale compensatieplan zal uiterlijk **januari 2024** (in elk geval uiterlijk 2 maanden na ontheffingverlening) bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het globale compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen is reeds een externe partij ingeschakeld.

Tweede fase compensatie

Na afronding van het onderzoek naar de kraamgroepen worden door de gemeente bij elke kraamgroep extra kraamvoorzieningen gerealiseerd indien in de eerste fase kopwoning of vrijstaande woningen binnen een straal van 100 meter zijn geïsoleerd en het aannemelijk is dat het netwerk van de kraamgroepen aanvullende voorzieningen behoeft. Het definitief compensatieplan zal **uiterlijk eind september 2024** bij de provincie Utrecht ingediend moeten zijn. Voor het compensatieplan en de uitvoering van de voorzieningen worden externe partijen ingeschakeld.

Toets aan de gunstige referentiewaarde 1994/2014

Er zijn ten aanzien van gewone grootoorvleermuizen nog geen kraamvoorzieningen beschikbaar die bewezen effectief mogen worden geacht, al wordt de Waveka-kast met meerdere compartimenten op een toegankelijke zolder, aan de rand van de woonkern Eemnes, wel kansrijk gevonden. In de eerste fase compensatie is echter de locatie van het mogelijke verlies van een kraamplek niet gekoppeld aan de locatie van de compensatie. Zeker als slechts één alternatieve voorziening wordt aangeboden, is de kans op ingebruikname door de kraamgroep uiterst beperkt. De grote spouwverblijven bij particulieren zijn echter wel in grote aantallen en met een ruime spreiding aanwezig, en kunnen het netwerk van de gewone grootoorvleermuizen tijdens de eerste fase goed ondersteunen. In de tweede fase wordt dit met terugwerkende kracht overigens wel gekoppeld, omdat de locaties dan in beeld zijn gebracht.

Mocht onverhoopt de aangeboden kraamvoorziening niet in gebruik worden genomen dan zou dat de populaties kunnen schaden. Daarom is ten aanzien van kraamverblijfplaatsen een nadere analyse uitgevoerd ten aanzien van de staat van instandhouding. De redeneerlijn is dat de populatie anno 2021 minus de maximale aantasting boven de gunstige referentiewaarden (1994/2014) dienen te blijven. Daarvoor wordt niet gerekend met de waarschijnlijke aantasting maar met de maximale aantasting. De referentiewaarden van 1994, die vertaald zijn naar de provincie Utrecht worden binnen de pre-SMP methodiek gezien als de 'norm' die de absolute ondergrens vormt. In de pre-SMP methodiek wordt een reële inschatting gemaakt van de populatie anno 2021. Op basis van beide populatie inschattingen (1994 en 2021) kan eenvoudig worden berekend hoeveel verblijfplaatsen er nu zijn, hoeveel er minimaal nodig zijn voor een gunstige staat van instandhouding en dus hoeveel plekken maximaal verloren mogen gaan zonder dat de staat van instandhouding in het geding komt (aantal 2021 - aantal 1994 = maximale aantasting). Dit is een absolute ondergrens, en nadrukkelijk niet een wenselijke grens die wij als bevoegd gezag nastreven. Het is echter wel de enige norm die voor handen om de staat van instandhouding in wettelijke zin te toetsen.

Als de referentiewaarden van 1994 worden door vertaald, naar de gemeente Eemnes, dan is een populatie van 52 gewone grootoorvleermuizen de minimale populatieomvang, met minimaal 2 (1,5) benodigde kraamkolonies in de gemeente Eemnes. Ervan uitgaande dat deze kraamkolonies allemaal circa 6 essentiële verblijven in het netwerk nodig hebben, zijn er ten minste 9,1 kraamverblijfplaatsen nodig. In Eemnes blijven er na een maximale worst-case aantasting (uitgaande van de maximale 10% blinde fase), van 2,3 kraamverblijfplaatsen, er minimaal 15,7 (= 18 kraamverblijven minus 2,3 kraamverblijfplaatsen) over op basis van de populatieomvang berekening van 2021. Dit is hoger dan de minimale ondergrens van 9,1.

Conclusie

Door het natuurvriendelijk isoleren wordt het doden van gewone grootoorvleermuizen zo veel mogelijk voorkomen en komt er een ruim aanbod aan alternatieve zomer- en paarverblijfplaatsen. Daarbij worden bekende kraamgroepen ontzien en wordt door de gemeente **1 kansrijke robuuste kraamvoorziening** aangeboden. Ook komen op alle hoekwoningen middelgrote en op alle vrijstaande woningen grote spouwverblijven die kansrijk zijn voor groepen.

Daarnaast wordt de kans op het aantasten van een kraamgroep zo klein mogelijk gehouden door een maximale deelname van 10% van de te isoleren particuliere grondgebonden woningen in de eerste fase, en doordat het SMP-onderzoek direct dient te starten. In fase twee wordt met terugwerkende kracht alsnog gecompenseerd indien bij een kraamgroep isolaties hebben plaatsgevonden. Uit de analyses blijkt dat er geen reden is te veronderstellen dat de staat van instandhouding van de gewone grootoorvleermuis door het isoleren van 1.760 woningen op grond van de pre-SMP methodiek zal worden geschaad, zelfs niet als wordt uitgegaan van een worst-case-scenario van een maximale aantasting en geen succes van de gemeentelijke compensatie. Bovendien is er na maximaal twee jaar een volwaardig SMP die de populaties niet alleen goed in beeld heeft, maar ook gericht stimuleert. Isoleren in de gemeente Eemnes conform de pre-SMP methodiek zal hoe dan ook geen negatief effect hebben op de staat van instandhouding van de soort.

Om geen afbreuk te doen aan de gunstige staat van instandhouding zijn maatregelen ter voorkoming van doden en het rekening houden met de kraamperiode van belang. De particuliere verduurzaming dient daarom plaats te vinden conform de methodiek van het 'Natuurvriendelijk isoleren'. Per

particuliere woning worden daarnaast uitsparingen in de spouw gelaten. Dit is naar alle waarschijnlijkheid voldoende voor de zomer- en paarverblijven waar ook tijdens milde winterdagen in kan worden verbleven. Ook worden op alle kopgevels bij de nok grotere ruimtes uitgespaard waar (kleine) kraamgroepen in kunnen verblijven. Bovendien wordt het aantal particuliere woningen wat onder het pre-SMP mag worden geïsoleerd begrensd tot 30%.

Het voorkomen van doden, het voorkomen van verstoring in de kraamperiode en het behoud van toegangen tot daken en kleine spouwruimtes geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

6. Toets aan de staat van instandhouding van de kleine dwergvleermuis

Verwachte huidige staat van instandhouding

De kleine dwergvleermuis is slechts recent als separate soort opgesplitst van de gewone dwergvleermuis. Waarnemingen komen verspreid over geheel Nederland voor. Kolonies van kleine dwergvleermuizen zijn in Nederland zeldzaam, slechts één kolonie is bekend in een appartementencomplex in Wassenaar (400+ dieren, Zuid-Holland (Stichting zoogdierwerkgroep Zuid-Holland, 2020⁶)). De soort is in Nederland niet als voortplantende populatie opgenomen op de rode lijst. In het buitenland is de kleine dwergvleermuis bekend grote (400+) kolonies te hebben en ook vaker voor overlast (geur) te zorgen.

De kleine dwergvleermuis komt rondom de stad Utrecht voor, er zijn steeds meer waarnemingen van foeragerende dieren (voornamelijk via NET-VTT). In de gemeente Eemnes wordt de aanwezigheid van kraamkolonies van de kleine dwergvleermuis als onwaarschijnlijk beoordeeld, maar verblijfplaatsen zijn nooit geheel uit te sluiten. Als deze soort al voorkomen in Eemnes, dan zullen de dichtheden erg laag zijn. Er bestaat echter een kans dat verblijfplaatsen worden vernield, exemplaren van deze soort worden verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Om geen afbreuk te doen aan de gunstige staat van instandhouding zijn maatregelen ter voorkoming van doden en het rekening houden met de kraamperiode van belang. De particuliere verduurzaming dient daarom plaats te vinden conform de methodiek van het 'Natuurvriendelijk isoleren'. Per particuliere woning worden daarnaast uitsparingen in de spouw gelaten. Dit is naar alle waarschijnlijkheid voldoende voor de zomer- en paarverblijven waar ook tijdens milde winterdagen in kan worden verbleven. Ook worden op alle kopgevels bij de nok grotere ruimtes uitgespaard waar (kleine) kraamgroepen in kunnen verblijven. Bovendien wordt het aantal particuliere woningen wat onder het pre-SMP mag worden geïsoleerd begrensd tot 30%.

Het voorkomen van doden, het voorkomen van verstoring in de kraamperiode en het behoud van toegangen tot daken en kleine spouwruimtes geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

⁶ Stichting Zoogdierwerkgroep Zuid-Holland, 2020. <https://www.zwgzh.nl/2020/05/09/de-eerste-vondst-vaneen-kraamkolonie-van-de-kleine-dwergvleermuis-pipistrellus-pygmaeus-in-de-benelux/>

7. Toets aan de staat van instandhouding van de meervleermuis

De meervleermuis is vrij algemeen rondom de gemeentes in het veenweidegebied. De plaatsen waar de kraamgroepen verblijven zijn redelijk bekend: Kamerik (Woerden), Vinkeveen (Ronde Venen) en Westbroek (De Bilt). Mannengroepen komen potentieel voor rondom dit gebied en langs de migratieroutes (grote wateren) in lagere aantallen, waarbij alle groepen bebouwing < 2.000 meter van deze grote wateren zijn meegerekend. Meervleermuizen verlaten de kraamverblijfplaatsen vanaf begin juli en trekken dan richting zuid of oost via grotere wateren richting de overwinteringsgebieden. Langs deze routes hebben de mannen hun paarverblijfplaatsen. In de winter zijn meervleermuizen niet te vinden in woningen.

Het geschatte aantal meervleermuizen is ongeveer 850 dieren in de provincie Utrecht. De locatie van de kraamgroepen zijn grotendeels in beeld. In de gemeente Eemnes zijn geen adressen met kraamgroepen bekend. De kans dat er daadwerkelijk in de gemeente Eemnes schade plaatsvindt aan populaties meervleermuizen in de provincie Utrecht door werkzaamheden binnen de scope van dit project wordt daarmee ingeschat als minimaal door de lage dichtheden, en de reeds in beeld zijnde kraamgroepen die niet in de gemeente Eemnes voorkomen. Als deze soort al voorkomen in deze gemeente, dan zullen de dichtheden erg laag zijn. Er bestaat echter een kans dat verblijfplaatsen worden vernield, exemplaren van deze soort worden verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Per particuliere woning worden uitsparingen in de spouw gelaten. Dit is naar alle waarschijnlijkheid voldoende voor de zomer- en paarverblijven. De worstcase-aantasting blijft beperkt omdat het aantal particuliere woningen wat onder het pre-SMP mag worden geïsoleerd is begrensd tot 30%. Ondanks dat de kans op een negatief effect op de meervleermuis beperkt is, dient de particuliere verduurzaming plaats te vinden conform de methodiek van het 'Natuurvriendelijk isoleren'. Het voorkomen van doden, het voorkomen van verstoring in de kraamperiode en het behoud van toegangen tot daken en kleine spouwruimtes, plus de gemeentelijke taakstelling geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

8. Toets aan de staat van instandhouding van de ruige dwergvleermuis

De ruige dwergvleermuis is algemeen verspreid in de provincie Utrecht. De kans is vrij groot dat een willekeurige woning een functie heeft voor ruige dwergvleermuizen, zowel zomer- als paar- en winterverblijfplaatsen. De ruige dwergvleermuis is weinig kritisch wat betreft de keuze en inname van verblijfplaatsen. De populatie ruige dwergvleermuizen in Nederland bestaat in de gebouwde omgeving slechts uit mannetjes. Gedurende het najaar passeren de migrerende vrouwtjes (en jonge mannetjes) vanuit het voortplantingsgebied ons land. De voortplantende populatie is dus voor een groot deel afhankelijk van de voortplantingsgebieden in Noordoost Europa. Het is moeilijk in te schatten hoe groot de populatie ruige dwergvleermuizen is en de aantallen kunnen wisselen per seizoen. De mannetjes in Utrecht concentreren zich vooral rond die migratiestromen en zijn naar verwachting in wisselende dichtheden aanwezig. Een dichtheid kan daarom voor Eemnes daarom niet worden berekenen. Ruige dwergvleermuizen zijn niet kritisch wat betreft het innemen van paarverblijfplaatsen of winterverblijfplaatsen. Meer dan de helft van de dieren zoekt zijn toevlucht in bomen. Er bestaat een kans dat zomer-, paar- en winterverblijfplaatsen worden vernield, exemplaren worden verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Ruige dwergvleermuizen zijn in het algemeen niet kritisch wat betreft het innemen van paarverblijfplaatsen of winterverblijfplaatsen. Meer dan de helft van de dieren zoekt zijn toevlucht in bomen en/of kasten. Om geen afbreuk te doen aan de gunstige staat van instandhouding zijn maatregelen ter voorkoming van doden en het rekening houden met de kraamperiode van belang. De particuliere verduurzaming dient daarom plaats te vinden conform de methodiek van het 'Natuurvriendelijk isoleren'. Per particuliere woning worden daarnaast uitsparingen in de spouw gelaten. Dit is naar alle waarschijnlijkheid voldoende voor de zomer- en paarverblijven waar ook tijdens milde winterdagen in kan worden verbleven. De worstcase-aantasting blijft beperkt omdat het aantal particuliere woningen wat onder het pre-SMP mag worden geïsoleerd is begrensd tot 30%.

Het voorkomen van doden en het behoud van toegangen tot daken en kleine spouwruimtes geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

9. Toets aan de staat van instandhouding van de tweekleurige vleermuis

De landelijke voortplantende populatie tweekleurige vleermuizen is gezet op 100 individuen (Norren et al. 2020⁷). De kraamgroep die bekend was uit Maarssenbroek bestond uit ongeveer de helft van dit aantal. Mannelijke dieren in de paartijd zijn nog maar zelden in Nederland aangetroffen en het is onduidelijk of er mannen in Nederland jaarrond aanwezig zijn. De tweekleurige vleermuis is in de provincie Utrecht vrij zeldzaam. In de gemeente Eemnes wordt de aanwezigheid van kraamkolonies van de tweekleurige vleermuis als onwaarschijnlijk beoordeeld, maar verblijfplaatsen zijn nooit geheel uit te sluiten. Als deze soort al voorkomt in de gemeente Eemnes, dan zullen de dichtheden erg laag zijn. Er bestaat echter een kans dat verblijfplaatsen worden vernield, exemplaren van deze soort worden verstoord en incidenteel gedood door de verborgen leefwijze van de soort. Dit betekent dat er sprake is van het overtreden van verbodsbepalingen uit de wet. Ontheffing is daarom noodzakelijk.

Om geen afbreuk te doen aan de gunstige staat van instandhouding zijn maatregelen ter voorkoming van doden en het rekening houden met de kraamperiode van belang. De particuliere verduurzaming dient daarom plaats te vinden conform de methodiek van het 'Natuurvriendelijk isoleren'. Per particuliere woning worden daarnaast uitsparingen in de spouw gelaten. Dit is naar alle waarschijnlijkheid voldoende voor de zomer- (en paar) verblijven waar ook tijdens milde winterdagen in kan worden verbleven. Ook worden op alle kopgevels bij de nok grotere ruimtes uitgespaard waar (kleine) kraamgroepen in kunnen verblijven. De worstcase-aantasting blijft beperkt omdat het aantal particuliere woningen wat onder het pre-SMP mag worden geïsoleerd is begrensd tot 30%.

Het voorkomen van doden, het voorkomen van verstoring in de kraamperiode en het behoud van toegangen tot daken en kleine spouwruimtes geven dat er de komende twee jaar geen negatief effect op de staat van instandhouding verwacht wordt.

⁷ Norren, E. van, J. Dekker & H.G.J.A. Limpens, 2020. Basisrapport Rode Lijst Zoogdieren 2020 volgens Nederlandse en IUCN-criteria. Rapport 2019.026. Zoogdierverseniging, Nijmegen

Bijlage 3: Kaart plangebied particulieren

Bron: PRE-SOORTENMANAGEMENTPLAN TEN BEHOEVE VAN AANVRAAG GEBIEDSGERICHTE ONTHEFFING VAN DE WET NATUURBESCHERMING

Bijlage 4: Handreiking “De methodiek van het natuurvriendelijk isoleren”